

"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."

(Sf. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al tineretului român naționalist ortodox

- în duhul NATIONAL CREȘTIN al lui Cornelius Zelea Codreanu -

Anul III, Nr. 29, IANUARIE 2006

Apare la jumătatea lunii

1 leu nou (10 000 lei vechi)

Director: NICADOR ZELEA CODREANU

CUPRINS:

Ideologie Superior și inferior

Zig-zag pe mapamond Grecia

Attitudini Făcăturile politice

Calendar legionar ianuarie Atrocități comuniste
In memoriam

Actualitate Mișcarea Unionistă din Republica Moldova
Societatea Avram Iancu din Cluj
Vedere de pe "centura" politicii (XII)

Apariție de carte Radu Crișan - "Testament Eminescu" (III)

Carte legionară celebră "Circulări" (IV)

Corespondență Yoga - un alt pericol pentru creștini

Concurs, Poșta Redacției

AL 47-LEA AVERTISMENT SERIOS

Nu cu mult timp în urmă încercam să identificăm și să clasăm diverse documente ce ne parveniseră din diaspora (bineînțeles că mă refer la diaspora legionară). Găsisem ultima scrisoare a Căpitanului scrisă de la Doftana tatălui său, Ion Zelea Codreanu, corespondență între Alexandru Paleologu și Duiliu Sfîntescu, remarcate și publicate de colegul de redacție, camaradul Emilian Georgescu, și altele care, probabil, mai devreme sau mai târziu, în măsura interesului și a importanței, vor deveni publice.

Printre cele care ieșeau în evidență prin violență, limbaj suburban, agramatism și ură rasială, ne-a uluit o scrisoare a unui domn locuitor al TEL AVIV-ului (str. Lambam 17), numit CEZAR LAZAROVICI, datată 8 martie 1990.

Ce trezise furia, năvala de invective la adresa românilor și a unui domn trăitor în Franța, refugiat politic din România anilor 1940 - 1941, bineînțeles legionar: Faust Brădescu editase o revistă, „Opiniile”, care trezise furia d-lui Cezar Lazarovici din Tel Aviv.

Nu cunosc amănunte: cum a ajuns revista în posesia d-lui Lazarovici, ce conținut avea, cine l-a pus pe domnia sa să scrie această scrisoare, dacă reprezintă o opinie personală, a unei instituții, a unui grup, sau opinia generală a acestor domni despre România sau români.

Fapt este că vulgaritatea conținutului, resentimentele dezvăluite cu privire la români, afirmațiile gratuite, pretențiile emise, mă făcuseră să hotărasc nepublicarea ei.

Cinstit să fiu (de fapt, ca de obicei), această scrisoare pe mine m-a șocat destul de puțin. Sunt la curent cu multe lucruri pe care naivul popor român le ignoră, legănându-se încă în ideea celor 6 - 7.000 de evrei bătrâni din România și în posibila prietenie dintre "Tache, Ianke și Cadăr". Pentru românul „naiv” această dezvăluire de dispreț, ură și pretenții despre care aminteam mai sus, ar putea să fie o surpriză: pare normal pentru niște oameni care nu au nimic pe conștiință!

Ce mi-a schimbat totuși hotărârea?

O corespondență din diaspora: în decembrie am primit pe adresa redacției o cărtică din Canada, intitulată „Patibularul PATAPIEVICI” ("patibular" = om bun numai de spănzurat), de la dl. dr. Dumitru Bădeanu (Corneliu Florea) din Winnipeg, Canada.

Care este legătura, mă veți întreba, între LAZAROVICI și PATAPIEVICI?

Similitudinea de sentimente, de acuze și de suburbanism este uluitoare.

Repet, dacă socotesc, la urma urmelor, posibilă atitudinea unui român, care are măcar

corectitudinea de a-și declara sentimentele și credințele cum puțini conaționali ai domniei sale o fac, aprecierile d-lui H. R. PATAPIEVICI la adresa poporului român și a valorilor sale naționale sunt inaceptabile.

Dar să o luăm pe rând: faptul că dl. Lazarovici ar insulta pe legionarul Faust Brădescu este normal, în logica lucrurilor (limbajul folosit nu îl comentăm, fiecare face ce poate): *„Mișcarea Legionară a fost cea mai puternică și eficientă conștiință, acțiune și voce în perioada interbelică, ce s-a opus planurilor de transformare a României într-o republică sovietică, prin interventia minorității evreiești din țară și a marilor și influențelor asociații de aceeași sorginte din Europa și Statele Unite.”*

Ceea ce ni se pare scandalos este că, de fapt, în scrisoarea de care vorbeam, dl. LAZAROVICI își dezvăluie adevăratele sentimente față de toți românii. Se poate observa lesne că pretextul cu revista editată în Franța de Faust Brădescu este imediat abandonat. Ura care debordează din conținutul scrisorii nu mai are nici o legătură cu Mișcarea Legionară; numai dacă acceptă că toți românii sunt legionari în anul de grație 1990.

Desigur că voi fi acuzat că „dezgrop morții” încercând să „tulbur apele” cu o scrisoare veche de 15 ani, scrisă de un individ oarecare, care nu este reprezentativ pentru mentalitatea israelienilor plecați din România (clasificând proveniența d-lui LAZAROVICI), și, aparent, așa este.

Pentru cei care au studiat însă *planul de invadare a României*, *plan devenit public cel puțin de la 1878, la Pacea de la Berlin, după încheierea Războiului de Independență din 1877, continuat cu invazia permanentă legiferată cu art. 7 din Tratatul de la Versailles din 1919 etc.*, vor înțelege că pentru o crezută de unii justificare internațională, a colonizării României cu evrei, s-au adus diverse argumente.

(continuare în pag. 2)

Nicador Zelea Codreanu

Primul argument - în ordinea utilizării - a fost densitatea populației românești pe km² care ar fi necesitat un import de populație; au apărut apoi, pe măsura trecerii timpului, tot felul de argumente, care de care mai false și mai insultătoare: că românii sunt proști, incapabili de a se descurca singuri etc.

Acesta este lucrul ce m-a hotărât să prezint cazul LAZAROVICI - PATAPIEVICI.

Repet, din punctul meu de vedere, dl. LAZAROVICI este liber să gândească și să se exprime cum vrea despre români. Bineînțeles că mă deranjează, dar atât!

Lucrul grav este gândirea și exprimarea în public a insultelor "la adresa poporului român a cetățeanului H. R. PATAPIEVICI.

Dacă pui afirmațiile celor doi, una lângă alta, parcă ar fi "de o mamă" și de un ideal. Stai și te întrebui cum a putut fi editat de o editură atât de titrată ca "Humanitas", volumul d-lui H. R. PATAPIEVICI, intitulat "POLITICE", în 1996; te întrebui cum de nu s-a sesizat din oficiu Procuratura României, vizând art. 30 pct. 7 al Constituției României, prevăzând: "sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii"?

Complementaritatea gândirii celor doi te face să te gândești că idealul d-lui H. R. PATAPIEVICI este identic cu al d-lui LAZAROVICI, cu simpla deosebire a naționalității celor doi și a faptului că dl. H. R. Patapievici este președintele "Institutului Cultural Român", care este plătit de contribuabil să promoveze imaginea României și a românilor peste hotarele țării - printre altele.

Din broșura primită din Canada de la domnul dr. Dumitru Bădeanu extragem sublinierile domniei sale din "POLITICE", Editura "Humanitas", 1996, autor H. R. PATAPIEVICI:

Geografia României:

"Radiografia plaiului românesc este ca a fecalei: o umbră fără schelet, o inimă ca un cur, fără șira spinării". (pag. 63);

Populația României:

"23 de milioane de omuleți patibulari" (pag. 53);

"Un popor cu substanță tarată. Oriunde te uiți, vezi fețe patibulare, ochi mohorâți, maxilare încrâncenate, fețe urâte, guri vulgare, trăsături rudimentare" (pag. 34);

"Românii nu pot alcătui un popor pentru că valorează cât o turmă: după grămadă, la semnul fierului roșu." (pag. 64);

Limba Română:

"Româna este o limbă în care trebuie să încetăm să mai vorbim sau ... să o folosim numai la înjurături..." (pag. 64);

Istoria Românilor:

"Toată istoria, mereu, peste noi a urnat cine a vrut. Când i-au lăsat români

pe daci în formă hibridă strămoșească, ne-au luat la urină slavii: se cheamă că ne-am plămădit din această clisă, caco - romano - slavă, mă rog apoi ne-au luat la urinat la gard turcii: era să ne înecăm, aşa temeinic au făcut-o. Demnitatea noastră constă în a ridica mereu gura la Călugăreni, ne-o umpleau iarăși la Războieni și aşa mereu, la nesfârșit. Apoi ne-au luat la urină rușii, care timp de un secol și-au încrucișat jetul cu turcii, pe care, în cele din urmă, având o băsică a ursului mai mare ... i-au dovedit" (pag. 63);

Cultura Românilor:

"Puturoșenia abisală a stătutului și susținut românesc ... spirocheta românească își urmează cursul până la erupția terțiară, subreplice, tropăind vesel într-un trup inconștient, până ce mintea va fi în sfârșit scobită: inima devine pătăie, iar creierul un țesut apos" (pag. 49);

"Cu o educație pur românească nu poți face nimic" (pag. 56);

"România are o cultură de tip second hand" - a enunțat dl. H. R. PATAPIEVICI într-o emisiune televizată (după Viorel Patrichi în revista "Rost" nr 24/2005).

Viitorul României:

"Eminescu este cadavru nostru din debara de care trebuie să ne debarasăm dacă vrem să intrăm în Uniunea Europeană" (după Viorel Patrichi în revista "Rost" nr 24/2005).

Mă opresc aici cu citatele: încercarea d-lui H. R. PATAPIEVICI de a prezenta pe români ca pe niște trogloditi, încărcați de lașitate, tarați de origini, fără viitor, corespunde într-o totul intereselor cercurilor conducătoare oculte evreiești, căci unor oameni atât de înapoiati, și sălbatici, sanguinari producători de holocaust, le trebuie o clasă suprapusă, de altă naționalitate, în speță poporul ales, pentru a dirija și să stea în frâu "poporul cu substanță tarată, cu fețe patibulare, ochii mohorâți, maxilare încrâncenate, fețe urâte, guri vulgare, trăsături rudimentare" (H. R. Patapievici, "Politice", pag. 34).

Pe de altă parte, mă întreb, alături de o bună parte a opiniei publice românești, ce putea să îl determine pe tătucă Traian BĂSESCU să îl numească pe H. R. PATAPIEVICI în funcția de președinte al "Institutului Cultural Român", instituție având sarcina promovării imaginei României în lume? Oare au o gândire comună asupra acestor subiecte?

Să revenim însă la stăturile noastre: inițial am vrut să prezint scrisoarea d-lui CEZAR LAZAROVICI sub formă unor citate pe care să le alătur spre convingere și comparație cu citatele din H. R. PATAPIEVICI; sunt convins că ar fi dat naștere la suspiciuni de scoatere din context, de trunchiere cu rea intenție, de influențare a sensului unor afirmații. Toate acestea m-au determinat, cu pericolul de a face articolul prea lung, să redau scrisoarea integral, cu antet și semnată olografă; care se prezintă așa:

בָּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרָבָּם אָז בָּזָה

CEZAR LAZAROVICI, M.D.

Tel Aviv — Str. Rambam 17

Hitler. Degeaba ameninta scrisos, Nicu Ceansenescu, ca va spune adevarul despre tala-sau, acest dement daca nu se va linisti, va avea soarta lui tata-sau si mama-sa ori a lui unchi-sau de la Viena, dar nu-si va putea atinge scopul.

In zadar spera unii imbecili ca securitatea va actiona contra noastră, securitatea noi am înființat-o și tot noi am desființat-o și a fost suficient sa aruncam cadavrele de la morga din

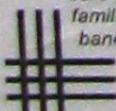
Timisoara într-o groapa comună și sa spunem ca acele cadavre au fost masacrătă de securiști și i-am bagat pe toți la zdup și am încheiat opera securității. Pe ai noștri, îi vom scoate basma curată și îi vom aduce în secret în Israel, iar securiștilor romani le vom putrezi oasele în pustarie, asa cum le-a putrezit la multi idioti utili de care ne-am folosit în trecut. Sa nu creada cineva ca rabinul Ernest Neumann și martirul evreu ungrul Laszlo Tokes au dormit la Timisoara.

Stim că ati încercat bandiților, sa profitati de situația din țara si ati vrut sa-i atrageți pe securiști și Armata Română de partea voastră, dar am avut noi grija sa aranjăm lucrurile în asa fel incit sa fuga lumea de voi ca dracul de tamie. Noi am bagat groaza în lume ca vreti sa instalați în România împreună cu comunității și noua dictatură si tot noi i-am plătit huliganism în numele vostru. In curind vom pune legi foarte aspre contra voastră în Romania, le vom imbraca în camasi verzi și le vom da ordin sa-i impună pe civili și sa le vor da foc si vor pune vina pe voi pentru a avea motiv sa va arestam și aducem din nou în fată plutoanelor noastre de execuție.

Si pentru a fi siguri ca din nația voastră niciodată nu se va mai năște vre-un diavol antisem, va vom sterge pe toți românii de pe fată pamântului. Vom injecta populația voastră cu AIDS, cancer și alte boli molipsitoare. Vom introduce droguri în țară și vom deschide case de prostitucție, homosexuali și lesbieni. Le vom da mină liberă hotilor și mamei. Vom otravi fintinile și vom arunca în aer reactoarele voastre nucleare pentru a va scăpa de mină și urgia lui Israel, care se va versa asupra voastră, slugi necredincioase și

Am stabilit cu D-I Horia Sima, sa nu mai scoata nimeni nici un cuvint contra noastră, el îi-a trimis o circulară în aceasta privință, iar tu nesimțitul săi calcat cuvintul sefului tau și al nostru. Uite, daca preotul Gheorghe Calciu ne-a ascultat și a spălat creierile unor huligani legionari și ne-a scapat de niste gloabe batrâne care credeau în cuvintul de ordine al lui Codreanu să-a umplut de bani, dar tu nu merită nici un dolar scimavie.

(continuare în pag. 3)

Ideologie SUPERIOR ȘI INFERIOR

Să vedem un mic film cu *Nicu, Andrei și George*.

În prima zi la școală, *Nicu*, provenit dintr-o familie cu venituri modeste, are îmbrăcămintea și ghiozdanul "pe măsură", și ține în mână trei garoafe într-un celofan; *Andrei*, îmbrăcat bine, are trandafiri: taică-său e medic și maică-sa la fel.

Nicu și *Andrei* termină 12 clase, la licee diferite - unul de cartier, altul central.

Nicu e fericit că a luat "bacul", se angajează șofer, se căsătorește cu fata cu care era prieten din liceu. Are o familie, un serviciu, ascultă manele și se uită la știri.

Și *Andrei* se uită la știri, dar din când în când, pentru că are de învățat la facultate; o termină ca șef de promoție, se angajează director la o companie; după 35 de ani se însoară. Are și el familie, are și avere. După 45 se plătisește și devine iar copil. Copiii, când se plătisesc, fac prostii, așa că se bagă în politică. Are bani, devine deputat.

Nicu și *Andrei* mor în același an și aceeași zi, și sunt duși pe ultimul drum în coșciuge: unul mai amărăt și altul mai frumos.

La final de drum pământesc apare, firesc, întrebarea: *care dintre aceștia doi a fost INFERIOR?*

Răspuns: *amândoi!*

Tot atunci a murit și *George*. Și el a fost la școală; n-a fost nici șofer și nici director, ci un intelectual oarecare (sau, mai bine zis, unul de clasă dar negat de contemporani). Avea ceva în minte: un duh nu-l lăsa nici să asculte manele și nici să doarmă în Parlament ... îl striga veșnic **TARA!**

Se rupe filmul. Unde e continuarea?

Continuarea nu mai e, s-a tăiat, pentru că ăsta, *George*, a fost **SUPERIOR**. "Trebue interzis!"

Ce înseamnă **INFERIOR** și ce înseamnă **SUPERIOR**?

Scurt și la obiect. **INFERIOR** e cetățeanul cu buletin, capabil să trăiască doar prin trupul pe care trebuie mereu să-l hrănească și apoi să-l ușureze, cu plăceri de ordin strict material: o haină, un casetofon, o mașină de lux sau... averi de miliarde.

Inferior e omul prezentului, prizonier benevol al răului care se petrece și pe care-l întreține, cătând doar să se "aranjeze" el cât mai bine.

SUPERIOR e cel cu viitor în ființă și în suflet, care trăiește în marginea prezentului cu un gând, cu speranță, cu un ideal, cu o doctrină de viață și cu un jurământ pentru Dumnezeu și pentru **TARĂ**, luptând pentru ea până la moarte, fără a aștepta vreo răsplată sau recunoaștere. Acest om moare cu trupul dar nu și cu sufletul, pentru că întotdeauna vor exista cățiva tineri care îl vor aprecia și îl vor duce mai departe idealul și lupta.

Dar ceilalți tineri, ce-i cu ei, de ce nu luptă și ei pentru viitor? Ce fac, se scaldă în mocira prezentului? ...

... Sunt prea ocupați: acum toți fac o facultate. Au de învățat. Au și ei un viitor: unul fals, un drac cu chip de inger. Fac și ei politică, de stânga, de centru, poate de dreapta, ... dar nu preal

- Dar ăia ai lui *George*?

- Îl ie extremită!

- Cum, dom'le?

- Ie criminal!

- ??!

- Așa zice *Iliescu*!

Pauză. Stupoare.

Pauza continuă.

Cortina se lasă, lumea ieșe din sală.

- A fost mișto, zice un tip tânăr, student.

- Hă, hă! Mișto - mișto, da' ie de pe altă planetă! opinează prietenul lui.

Seara se termină.

Unii dorm, alții se distrează.

"Mișto" sau fantezist, acesta e spectacolul prezentului, spectacol pe care cei de vîrstă mea ar cam trebui să-l înțeleagă. Dar ei asistă, ca drogați, la carnagiuții lor.

Din fantezia asta ar fi ceva de învățat.

Chiar dacă nu realizează asta, cei mai mulți dintre tinerii de astăzi se conduc benevol spre o soartă penibilă, refuzând să se intereseze de puterea care-i conduce. Nu le pasă: bine că-i conduce cineva! Altfel ar sta, că prostii, pe loc!

Cred că tinerii trebuie să se redefinească. Trebuie să participe, să se implice activ în problemele țării (de la cele mai mici structuri și până la actul guvernării), să ofere o alternativă cangreniei politice actuale și să o înlocuiască definitiv și irevocabil.

În fiecare dintre toți tinerii României există capacitatea intelectuală și puterea de a duce țara spre alte făgașuri. E în stare latentă: trebuie doar dezinhibată.

Politica, mult deformată acum - o luptă sterilă între partide pentru preluarea puterii - se poate "reinventa", devenind astfel o luptă a elitei intelectuale și a fiecărui român pentru propășirea neamului nostru pe drumul ce-i este dat de Dumnezeu.

Politica adevărată obligă pe cel ce o practică să trateze interesele țării ca pe interesele proprii, contopindu-se spiritual cu țara; astfel omul politic va fi cel mai bun luptător și apărător al ei, pentru ca ea să înflorescă în fiecare an.

De un astfel de politician are nevoie România, acum mai mult decât oricând.

Pentru cunoscători, pentru cei ce n-au "probleme" cu "extremiștii", tipul acesta de om politic reprezintă idealul dintotdeauna al legionarilor.

Deocamdată, legionarul se zbate cu sărg în mijlocul unei gloate de politicieni veroși și intelectuali inferiori, fără caracter: cum "scoate capul", un director de firmă sau un patron, vreun filosof socialist sau vreun preot fără de preoție îl dă cu pumnul în cap: "Băi extremiștule, tu să taci"!

Stefan Buxescu, student, 20 ani

AL 47-LEA AVERTISMENT (continuare din pag. 2)

Al crezut că dacă scrii despre Președintele României libere, Ion Iliescu ca este evreu și nu moldovean asa cum am lasat noi să se înțeleagă vei schimba situația. Mamaligarii și sint prea prosti să înțeleaga anumite lucruri, iar dacă vor găsi ceva, le vom da un polonic de bors cu fasole în plus și vor vota tot cu noi. Al văzut cum am procedat cu mineri, tot asa vom proceda cu restul țării și nimeni nu va fi cu voi.

Este ca și mort, mai boritura. În trei luni contractual pentru tine și locotenentul tau Verca,

În legătură cu ideea că dl. LAZAROVICI - și sigur și alți conaționali ai domniei sale - găndește în acest fel despre români, toată viața mi-am făcut procese de conștiință în legătură cu justitia poziției mele via a vis de tot ce știam despre evrei, încercând, până de foarte curând, să atribui anumite raționamente unor sentimente, mai puțin unor rațiuni stricte.

Desigur, nu întâmplătoarea descoperire a scrisorii d-lui Lazarovici, a fost esențială, dar a avut darul de a-mi spulbera puținele îndoilei pe care le aveam în legătură cu disprețul și aroganța, dușmănia și ura militantă, sentimente care înlocuiesc conștiința normală, echilibrată, rațională, umană.

Noi, cei care încercăm să deslușim încurcătura țe ale mentalității, tacticii și strategiei iudeiice în assaltul milenar, perseverent și ingenios, de cucerire a lumii, avem marele dezavantaj că nu cunoaștem dușmanul.

Ei pot vorbi de LAZAROVICI, de un vândut ca PATAPIEVICI sau altul, dar, generalizând aș putea să nedreptășesc pe mulți. Știi cum zice românul: „hoțul cu un păcat și păgubașul cu o sută”.

Recunoaștem: problema esențială pentru noi nu este măsura exactă în care mai mulți sau mai puțini evrei completează împotriva „suveranității” noastre, căci numărul nu este esențial, ci potență.

1) Problema noastră este, pe de o parte, că suntem în fața unei agresiuni fără precedent în istorie și nu numai în istoria României, ci în

Arnaut din Argentina, Burlacu din Statele Unite, Bidian din Germania și pentru toți cîrcaii voștri din țara și exil, intră în vigoare.

Faceti-va pregătirile de prohod.

CEZAR LAZAROVICI

Tel Aviv

Cezar Lazarovici

NOTĂ: Am respectat întocmai manuscrisul (inclusiv ortografia, punctuația și greșelile gramaticale, și nu ne-am permis nici o subliniere în text).

general.

2) Pe planul al doilea, dar la fel de important, este faptul că în realitate toți minoritarii sunt dispuși să ne trădeze sau, cel puțin, să ne întoarcă spatele.

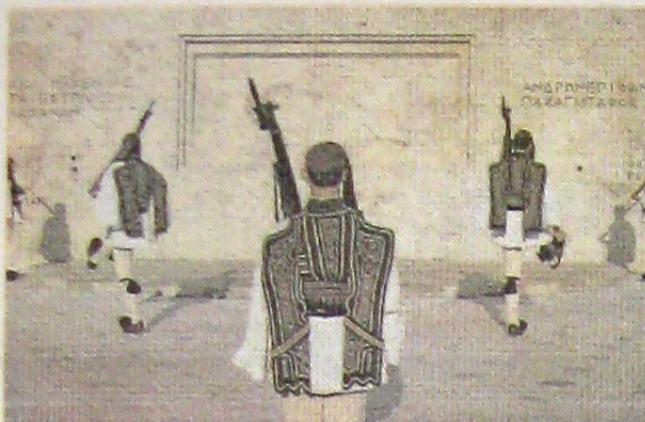
3) Al treilea fapt agravant - și poate cel mai important - este că imensa majoritate a românilor ignoră complet pericolul de moarte ce planează asupra României, și când își vor da seama că este ceasul al doisprezecelea în care se mai pot implica, nu că va fi prea târziu (nu poate fi niciodată pentru un popor multimilenar), dar o cangrenă nefratată la timp obligă la imputarea membrului bolnav!

4) S-a ajuns atât de departe cu nedreptatea și cu împilarea, că un simplu gest de apărare din partea oricărui neevreu este taxat drept antisemitism. Singurele alternative posibile pentru un român, în cazul de față, sunt acceptarea cu resemnare a tot ce se întâmplă, sau trecerea cu arme și bagaje în tabără dușmană.

Situația de criză din perioada interbelică revine. Criza de atunci a avut urmări dezastruoase pentru omenire în general, dar și pentru evrei.

Disperarea la care se tinde, absolut conștient, să fie adus românul, este un cuțit cu două tăișuri; pentru cine are urechi să audă!

Nu mizează pe resemnarea noastră!

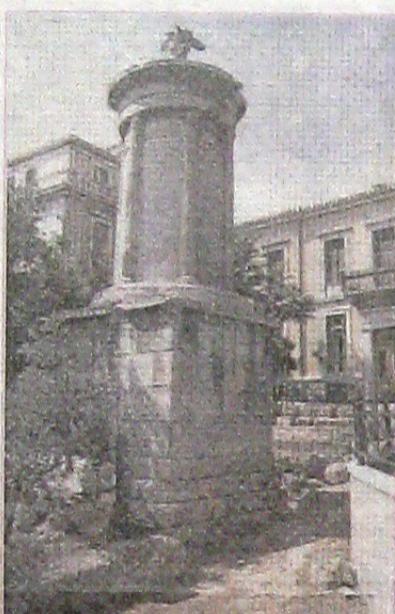
pe litoralul superb, și de a cunoaște vestigiiile civilizațiilor antice.

Distanța relativ mică dintre țara noastră și Grecia și, mai ales, prețurile accesibile în adevăratul sens al cuvântului, explică în mare măsură fluxul mare de călători.

SALONIC

Un prim popas în Salonic, al doilea oraș ca mărime din Grecia, fondat între 316-315 î. Hr., de regele macedonean Kassander.

Orașul are o faleză superbă la mare, restaurante și cluburi moderne în incinta clădirilor istorice, dar și nenumărate vestigii macedonene, elenistice și romane, mai puțin cele turcești (țara a fost a fost ocupată de trupele otomane timp de câteva secole) care au fost distruse odată cu obținerea independenței. Peste tot sunt „taverne” – termenul nu este în sensul lui rău, ci desemnează mici localuri populare, unde se mânâncă în aer liber meniu similare (adică pretutindeni aceleași, fără lux, fără reclame), iar muzica incredibil de frumoasă nu lipsește aproape din nici un local. Instrumentele muzicale sunt specifice Greciei, famoasele bauzaui făcându-se auzite seară de seară.

Muzeul de Arheologie conține comori magnifice, printre care și mormântul regelui macedonean **Filip al II-lea**, și două case funerare cea a regelui conținând o coroană impletită din frunze de aur sub formă celor de stejar și cea a prințesei cu o diademă de aur. (Repubica macedoneană recent înființată a adoptat, ca simbol, pe steagul său, coroana regelui Filip al II-lea, fapt ce a generat proteste vehemente din partea Greciei.)

În centru se află ruinele palatului împăratului antic creștin **Galerius**, precum și **Arcul triumfal** ce-i poartă numele, ridicat în anul 297 î. Hr., pentru a sărbători victoria împotriva perșilor.

În Salonic au supraviețuit mai multe biserici bizantine decât în oricare alt oraș grecesc.

Biserica – "aghios" în greacă - este un loc de pelerinaj pentru ortodocși din întreaga lume; amintesc de **Arhiropitos** și **Dimitrios**, a doua mai mare și mai frumoasă, cu mozaicuri din secolele V și VI.

Alte biserici renumite sunt **David** și **Sofia**, din sec. al VIII-lea ultima, fiind o imitație a omonimei sale din Constantinopol.

Bizantin și **Turnul Robiei** sunt și ele puncte turistice de maximă importanță, cel de al II-lea obiectiv fiind locul unei groaznice închisori din timpurile otomane.

MUNTELE ATHOS

Muntele Athos, aflat la 3-4 ore de mers, este însă „tabu” pentru turistul obișnuit: nu se poate vizita decât cu autorizație specială, având însă la bază recomandarea

Patriarhiei din București. și nu numai atât, lucrurile nu se opresc aici: este interzis accesul pe **Muntele Sfânt** al tuturor ființelor de sex feminin mai evoluat decât puiul de găină, excepție fac doar pisicile, lăunute pentru a stârpi rozătoarele. Decretul faimos a fost dat în anul

GRECIA este sinonimă cu soarele care este omniprezent în marea majoritate a anului, el făcând parte din peisaj, indiferent cum ar fi scenă.

Este țara turistică care atrage cei mai mulți români, dormici, în egală măsură, de a-și petrece vacanța

1060 de către împăratul Constantin Monomahos: luxuriantul Athos este grădina Maicii Domnului, deci femeile sunt aici o tentație inutilă.

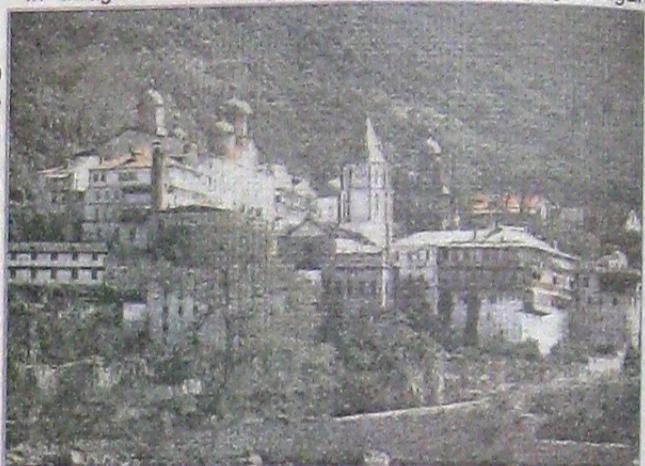
Cea mai veche mănăstire este **Mechistis Lavras**, fondată în anul 963 d. Hr., ce are niște fresce minunate.

Sunt 20 de mănăstiri supraviețuitoare, toate de călugări, care se conformează unor reguli stricte, sub îndrumarea unui abate.

Cea mai spectaculoasă mănăstire din Athos este **Simonos Petra**, construită pe o stâncă abruptă, cu coborâșuri vertiginioase pe trei părți.

Dar în afara mănăstirilor grecești se mai află alte trei: cu călugări ruși (**Pandelimonos** – în imaginea alăturată), sărbi (**Milandhariov**) și bulgari (**Zografov**).

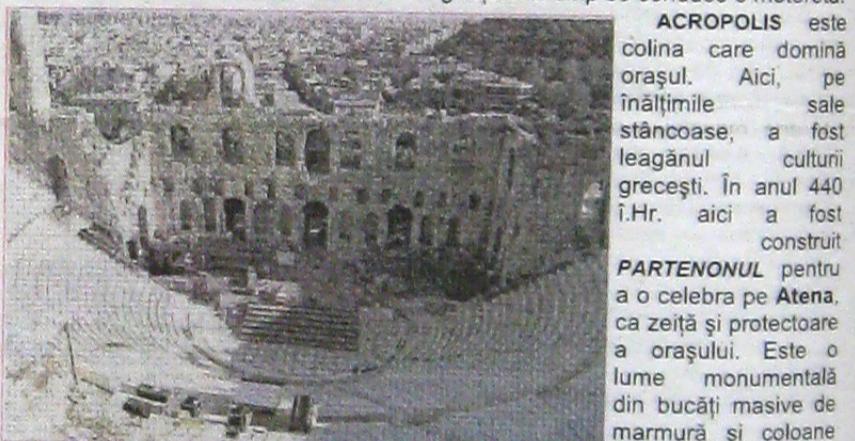
O zonă de 40 km², ce se constituie ca republică teocratică a Muntelui Athos, aparține oficial Greciei, dar este guvernat de Adunarea Sfântă, formată din stăreți care sunt aleși în fiecare an.

ATENA

Capitala Atena a apărut ca putere în sec. al VI-lea î. Hr., iar în timpul lui **Pericle** a devenit un centru al artei, literaturii, dar și al comerțului și al industriei. Filosofia își dădea mână cu oratoria.

Orașul de azi este foarte cosmopolit, ticsit de turiști din toată lumea, cu tavernele de care am amintit, cu magazine de pizza sau fast-food, cu magazine de lux, dar și cu tarabe pe trotuar ce vând „komboli” (un mic șirag de pietricele sau bucăți de lemn, bune pentru detensionare), sandale tradiționale, koulourakia (gogoși), cu taxiuri de mărci renumite, printre ele făcându-și loc un preot într-o maiestoasă robă ce flutură, mânând o înghețată în timp ce conduce o motoretă.

ACROPOLIS este colina care domină orașul. Aici, pe înălțimile sale stâncoase, a fost leagănul culturii grecești. În anul 440 î. Hr. aici a fost construit

PARTENONUL pentru a o celebre pe Atena, ca zeiță și protecțoare a orașului. Este o lume monumentală din bucăți masive de marmură și coloane înalte, cu figuri

sculptate (din păcate unele vestigii se găsesc la muzeul Britanic din Londra, fiind jefuite în 1801, când Grecia se afla sub ocupația otomană). În 1811 Byron, furios pe lordul Elgin, pentru că dusese câteva sculpturi în Anglia, scrie poezia intitulată „Blestemul Minervei”. Azi se cere restituirea lor, disputele sunt permanente, dar sănsele de recuperare sunt minime.

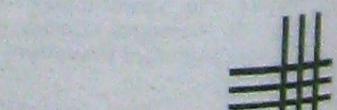
Alături de Partenon se află **Ertheionul** (în imaginea alăturată), un complex arhitectural elegant, terminat însă mult mai târziu (395 d. Hr.), și **Propylaea** (430 d. Hr.), ingenios proiectată, cu coloane exterioare imponante, iar părți din tavanul său, odată pictat și poleit, sunt încă vizibile.

Muzeul Național de Arheologie din Atena este un minunat depozit de artă și vestigii ce au împodobit Grecia antică. O plimbare prin camere îți oferă un studiu de artă pe care nu-l găsești în nici un alt loc din lume.

Nopțile sunt lungi în Atena, cafenelele și barurile sunt deschise până noaptea târziu. La ora 3 noaptea traficul nu contenește, întâlnesci grupuri de oameni pe la colțurile străzilor, iar saluturile de noapte durează la nesfârșit.

(continuare în pag. 13)

Emilian Ghika

Atitudini FĂCĂTURILE POLITICE

După revoluționara lovitură de stat din 1989, în România a apărut un nou specimen la orizont, numit **"făcătură politică"**.

Aceste făcături nu poartă numele de Ceaușescu, ci Iliescu, Constantinescu, Băsescu, Voiculescu, inducându-ne astfel în eroare. Făcătura politică mai are și alte nume: Geoană, Năstase, Boc, Lis, Hrebengiuc, Bivolaru, Mitrea, Halaicu, Marko Belo, Roman, Ungureanu, Copos - sau cum Dumnezeu î-o mai chemea. Nici unul nu poartă numele de Antonescu, deși și-ar dori să ajungă măcar la valoarea degetului lui mic de la picior. Nici unul nu este urât ca Antonescu, pentru simplul motiv că nici unul nu are măcar 2% din prestanța lui. Toți îl înjură acum pe fostul dictator, deși, de-ar fi fost contemporani, mulți s-ar fi gudurat pe lângă el, și toți și-ar dori să aibă măcar o mîmă din autoritatea lui. **De ce nu au?**

Simplu: sunt niște făcături politice.

Pentru a fi lider, un bărbat trebuie să aibă native calități pe care în timp și le cultivă singur, nefiind posibil ca alții să-i implementeze gene noi.

Acești actuali fecundați in vitro și făcuți în eprubeta politică românești, reprezintă făcăturile noastre cele de toate zilele. **Ca orice embrion clonat, sufletul lor este gol și străin de neamul românesc.**

Făcătura politică nu inspiră putere, autoritate, sau teamă, ură, ci numai dispreț, jenă, scârbă, milă și lehamite. Lichelismul și haimanismul lor politic ne fac să ne cutremurăm, dar numai de oroare.

Vorba lui Octavian Paler, cum pot eu să-l urăsc pe Boc - micuț, rotofei, jonglând poc-poc cu mingea de fotbal în biroul său din Cluj? Vorba aia: americanii - pe care îi copiem - joacă golf prin birourile lor sau chiar fac 500 metri fluture cu secretara.

Cum poate Constantinescu să-mi inspire putere, el care, "ținând mingea pe picior", cade în poponeață, umplându-se de "jenibil"?

Cum pot eu să-l respect pe Prostăianac, care-mi aduce mai mult aminte de Mutulică din Alba ca Zăpada, decât de un bărbat de stat?

Cum pot eu să-nu-l disprețuiesc pe Lis, un primar secătăru și aventurier, care, venind cu anii de zile în urmă în apartamentul meu din strada Zăvadeni nr. 1, îmi face o ofertă de cumpărare a acestuia de "mă umple de respect", spre a-i da ofrandă fostei amante... viitoarei soții... fostei soții, spunându-mi că știe el mai bine prețul pietei, că-i primar: "originală" făcătură politică!

Cum pot să-l urăsc pe Dinu Patriciu, care vine, cumpără cadou un cal de argint de 3.000 \$ dintr-un magazin de lux din capitală și lasă vânzătorului un bacăs de 2.000.000 lei (acum patru ani), ca "să-și ia bomboane"? Săr'na, nea Patriciu, săr'na boierule, mulțam fain, pupați-aș tâlpili tali, că tare generos ai fost! Am mâncaț bomboane de banii ăia până am dat în diabet! Știai tu ce știai că te iartă "maestrări de ceremonii" de datorii!

Cum pot să-l urăști pe Halaicu, omul care a spart cîntarul în paispe când s-a dat jos de pe mandat?

Pot să ur pe cineva pe care l-a uitat?

Își mai aduce cineva aminte de Halaicu, o făcătură politică trecătoare?

Vorba lui "Popeye marinarul": "a lăsat vreo dără" pe undeva?

Dar cum pot să mai am încredere în "Popeye marinarul", când el măncă spanac toată ziua la televizor, apoi se duce de șapte ori pe podul de la Mărăcineni care să-prăbușești la prima viitură, precum casa purcelușului făcută din păie? Ce să înțeleg de aici, că nu-i bine să măncăni spanac toată viață? Dacă acest spanac nu are totuși atâta proprietăți benefice pe căt ni s-a sugerat? Am voie să mă îndoiesc de ele sau să le neg? Există vreo ordonanță în România, conform căreia dacă negi calitățile spanacului, faci pușcărie? Antonescu n-ar fi făcut la Mărăcineni decât o singură vizită, pentru că avea autoritate și credibilitate în fața celorlalți; dacă până la data de .. nu este gata, constructorii vor răspunde cu capul. Lumea știa că nu se juca. Acum nimănuil nu-i mai este frică de nimeni și nimic!

Cine-i de vină? Făcăturile politice ce ne-au "oribilat" de 16 ani încoace!

Cum poate mie să-nu-mi fie milă de Răzvan Ungureanu, acest fost Buratino rus, actualmente Pinocchio de Bruxelles și viitoare varză de Bruxelles, a cărui imagine de vajnic pionier cu tresele de comandant de delașament pe sector sau capitală, o am încă vie în minte? În imensa lui ipocrizie și obrăznicie ne spune *senin că visul românilor s-a înplinit: au venit americanii la Babadag!*

Păi una este ca "Big Brother" să-l dea comenzi de genul: "du-te la toaletă și fă pipi pe tine", iar tu să te execuți din călcăie, și alta este să dormi cu el în pat și să te ia la bătaie noaptea în somn, pe motiv că a visat mira-te-ai-ce.

Acesta a fost visul tuturor eroilor din munți și luptătorilor anticomuniști, să vină americanii fix la Babadag și Kogălniceanu, ca să-i ajutăm să facă ture până în Irak, spre a-și încărca tancurile cu petroli arabi? Fecioarelnică găndire!

Am să-l dau o veste proastă, d-le Pinocchio: Ceaușescu a murit acum 16 ani, chiar dacă în capul său fantoma lui mai bântuie încă! (Apropos de americani, ce-o mai face ucigașul lui Teo Peter, individul care brusc a dezvoltat o boală autoimună față de justiția română?)

Cum poate un vânzător de țară ca Marko Belo sau... - Doamne, îi se face limba nod în gură când le pronunță numele - cum poate deci acesta să te sperie, când nimeni nu-i înțelege păsăreasca cherchelită în care vorbește (căci a inventat un nou dialect: beloita)? Pardon, știi că nu-i frumos să vorbesc urât în public!

Cum poate Bivolaru (a nu se confunda voit cu Gregorian Bivolaru) să-mi inspire autoritate, când, ca un mărunt puradel, șut de buzunare din transportul în comun, față lui nu-l poate inspira decât pumni și palme?

Cum poate acest bivol - și la propriu și la figurat, ce se trage din neamul boilor - să-l inspire altceva decât scârba că este conațional cu tine și jena că tu ești conațional cu el?

Cum poate Ciorbea (ce și-a semnat actul de deces când a făcut alianță cu P.D.-ul), sau Petre Roman alias Neulander, să-l inspire altceva decât lehamite?

Căci de i-am îndrăgi, ar însemna că suntem necrofili, iubind niște cadavre plutitoare în apele urât mirosoitoare ale politică românești actuale. Ce ne mai pot spune ei altceva decât "povestiri din criptă"?

Ce senzație îi poate produce Copos, fostul activist P.C.R. devenit milionar în dolari, care se plânge tot timpul că n-are nici gaura unui covrig în stomac, în timp ce cumpără bijuterii de mii de euro din magazinele din capitală, cerând reducere peste reducere, pe motiv că "nu-i aşa cum se spune, sunt sărac" - în timp ce tu te duci la cofetăria lui, "Ana", și cumperi două prăjitură la prețul unui tort!

Ce senzație împuñătoare îi poate da Voiculescu, membrii P.U.R. (P.C.) în general, ca și toți membrii U.D.M.R. în general, când aceștia stau pe vine și fac alianțe orale schimbătoare o dată la 4 ani?

Cum poate mie să-mi inspire putere Bombonel, căruia î se spune Poponel? Mi-aduce mai mult aminte de Scufița Roșie fugărită prin pădure de lupul cel plin de pote, Scufița ce dorea pe vremuri să ajungă căt mai grabnic lângă Bunicuta. Vremurile au trecut și Scufița cea făsăită s-a luat la hârjoană, între timp, cu Lupul cel mustăcios, lăsând-o pe Bunicuță să fiarbă la foc mic în suc propriu și să moara încet-încet de Alzheimer politic.

Ce bază mai pot să pui pe o Bunicuță sclerozată la maxim, din senilitatea și incapacitatea căreia copiii noștri sunt nevoiți să învețe la școală holocaustul unui popor străin, în timp ce holocaustul - și TRECUT și ACTUAL - al neamului românesc, este cu desăvârșire necunoscut tinerei generații? Perfizi sfetnici ai avut, Bunicuțo: te-au văzut senilă și te-au "făcut de minti" - și odată cu tine, și pe noi, români de rând, generații întregi de acum înainte!

A anunțat cineva la vreuna din televiziunile controlate din România, că adunarea O.N.U. a adoptat o rezoluție introdusă de Israel, ce propune data de 27 Ianuarie drept zi ANUALĂ PERMANENTĂ de comemorare a Holocaustului? Această rezoluție subliniază datoria de a aminti viitoarelor generații crimele ordonate de Hitler.

Dar cu crimele ordonate de Stalin, Troțki, Beria și toata banda evreiască din cadrul P.C.U.S., cum rămâne? Dar cu cele făcute de Mao Tzedung, Kim Ir Sen, Kim Jong II, khmerii roșii și alte bestii ce au însângerat Asia, cum rămâne? Dar cu cele făcute în toata Europa de Est în 55 de ani de comunism sălbatic, dar cu genocidul poporului român? Generațiiile actuale au dreptul să știe cine a adus această plagă mortală în lume?

Nu au voie, că nu vrea mușchiul vostru, căci astfel ați rămâne ca în "hainele noile ale împăratului": fix în dosul gol, de vi s-ar vedea toată urâciunea!

I-ar fi trebuit lui Hitler încă 20 (douăzeci) de ani de război ca să facă un număr de victime egal cu cel al criminalilor enumerați mai sus, toți adunați la un loc!

De mă va acuza cineva de antisemitism, nu-i pot răspunde decât că, ținând cont de ura și persecuțiile evreilor față de arabi ce sunt rasă semită, ei își au devenit cei mai mari antisemiti din lume!

De mă va acuza cineva de racism, nu-l pot întreba decât dacă Dumnezeu a fost rasist când a creat oamenii egali, dar cinci rase total diferite? Există vreo ordonanță care să-l acuze pe Dumnezeu de racism? Fabricați-o, că nu-i greu!

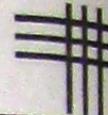
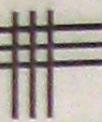
Așadar, textul acestei rezoluții O.N.U. cere țărilor membre să dezvolte programe educaționale pentru a încerca să prevină viitoarele acte de genocid. Astă în timp ce-i doare la bască de prezentul genocid al irakienilor civilii! Ambasadorul Israelului la O.N.U. a mulțumit celor 191 de state pentru "acest moment istoric unic și adoptarea unei rezoluții fără precedent". Gura păcătosului adevără grăiește! Bravos, domnilor, puneti-vă cu burta pe carte și învățați despre holocaustul din Mozambic până în Papua Nouă Guineea, din Groenlanda până în Noua Caledonie și din Kirghistan până în Republica Dominicană (care holocaust, atenție, a fost "exclusiv evreiesc"!). Astă în timp ce la noi "Memorialul durerii" este difuzat de T.V.R. 1 la ora 12 noaptea, când toată lumea pică în cap de somn.

Așadar să revenim la făcăturile politice de la noi, căci de cele de aiurea vom vorbi altădată. Aceste făcături nici măcar nu se mai recunosc dacă li se sparge oglinda acasă, sau dacă își pierd buletinul de identitate. Dați-le drumul afară pe poarta guvernului și întrebați-i cine sunt și încotro merg. **Sunt teleghidați, nu știu care-i estul, care-i vestul, ce înseamnă politică de stânga, ce înseamnă politică de dreapta, dacă erau membri P.N.L., P.D., P.C., P.D.S.R. sau P.N.T.** Nici măcar nu au nevoie de vreun cip pe mână sau pe frunte pentru a fi direcționați, căci pot fi teleghidați din palme. Pumnul străin este singurul lucru de care știi să asculte, mai ales cel bătut în masă.

Acste făcături ce și voleibalează mandatele de la unii la alii o dată la 4 ani, s-au amestecat în apele reziduale ale politică românești și formează o toxină mortală pentru vitalitatea poporului român. Încercați să trageți apa după ele că mai puteți, căci altfel vă vor otrăvi atmosfera. **(continuare în pag. 9)**

Ionuț Moraru

Calendar legionar - Ianuarie

MOTTO: "În cer, în morminte, în grele închisori și în război la marginea pământului, pretutindeni, legionarul săt de străjă."

Voi, cei vii, cei liberi, stați de străjă cu arma la picior, aici, acasă, unde trebuie să parăm atâtea atacuri și atâtea unelțiri.

In contra noastră se uneltește. Se uneltește dintr-un singur loc. Locul acela îl știți cu toții.
Dragii mei, vă strig la toți: Fiți mândri că pretutindeni, în lumea văzută și nevăzută, legionarii sunt la datorie!"

(CORNELIU ZELEA CODREANU – Circulara din 23 dec. 1936)

Pentru legionari, luna ianuarie stă sub semnul înălțător și trist al sacrificiului pentru creștinătate al eroilor **ION MOTĂ și VASILE MARIN**.

În decursul timpului s-au mai adăugat câteva morminte legionare: **Vasile Cristescu, Mihai I. Moță, Ionel Zeana, Radu Constantin Demetrescu**. Fiecăruia dintre aceștia le dedicăm câteva rânduri.

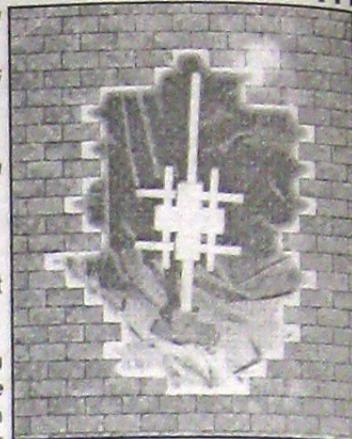
Cel mai recent mormânt legionar din ianuarie, al lui **Radu Constantin Demetrescu**, membru al redacției noastre, împlinește UN AN, iar ultimul comandant legionar al Căpitanului, contemporan cu noi, dr. **Ionel Zeana**, care și-a închinat întreaga viață Mișcării, trebuie să fie cunoscut și publicului, nu numai legionarilor.

De aceea spațiile alocate evocării lor sunt comparabile cu spațiul

rezervat eroilor Moță și Marin, care sunt deja celebri.

NOTĂ: Ca în fiecare an, aducem omagiu memoriei lui MOTĂ și MARIN prin alte pagini decât cele din anii precedenți (în primul an de apariție le-am prezentat în extenso biografiile, iar anul trecut am publicat extrase din cărțile lor, "Cranii de lemn" și "Crez de generație").

Tot în legătură cu comemorarea MOTĂ – MARIN din această pagină, veți găsi un articol în pag. 9, intitulat "Români, cinstiți-vă eroii!"

ADEVĂRUL DESPRE RĂZBOIUL CIVIL DIN SPANIA

În 1936 în Spania se declanșase războiul civil între forțele de stânga (republicani, comuniști, socialiști radicali, anarhiști) și forțele de dreapta, naționaliste.

Ordinea publică fusese spulberată de forțele de stânga, bisericile și mănăstirile erau incendiate, peste 6000 de preoți și călugări fuseseră asasinați în chinuri cumplite, iar fruntașii naționaliști, de asemenea, asasinați (printre care și Jose Antonio Primo de Rivera, șeful Falangei).

Rușii trimisese să oficial furnituri de război în cantități considerabile, militari și comisari politici, iar guvernul francez trimisese și el sprijin aviatic pentru roșii. La instigarea sovietică se formaseră în 50 de state (printre care și România) Brigăzi Internaționale de obediță comunistă care măcelăreau în masă pe spanioli pentru a instaura comunismul.

Trupele spaniole naționaliste, anticomuniste, primiseră un mic ajutor doar din partea italienilor (căteva unități militare) și a germanilor (un grup de specialiști și faimoasa escadrilă Condor).

În asemenea condiții, războiul purtat de naționaliști a luat aspectul de cruciadă.

Situată era extrem de periculoasă nu numai pentru Spania, ci și pentru întregul continent european care, în cazul unor victorii comuniste în

Peninsulă, să ar fi găsit ca într-un cleește: la Răsărit Uniunea Sovietică, iar în Apus o republică sovietică spaniolă (alături de Frontul Popular Francez de factură socialistă).

În toamna anului 1936, o echipă formată din șapte comandanți legionari, condusă de gen. Gh. Cantacuzino-Grănicerul, a plecat voluntar pe frontul din Spania, ca să lupte pentru creștinătate alături de naționaliștii spanioli conduși de gen. Francisco Franco, împotriva trupelor comuniste.

Au plecat să lupte ca simpli soldați - deși aveau dreptul să se înroleze ca ofițeri - pentru că "Se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Christos! Se clătina așezarea creștină a lumii! Puteam noi să slăbim nepăsători?"

La 13 ian. 1937 Ion Moță și Vasile Marin au murit eroic, în luptă, la Majadahonda, iar ceilalți membri ai echipei au fost asasinați de autoritățile române, doi ani mai târziu, în noaptea de 21/22 sept. 1939, singurul supraviețuitor fiind preotul Ion Dumitrescu-Borșa, care reușise să se refugieze peste graniță. (Membrii echipei legionare: gen. Gh. Cantacuzino-Grănicerul, dr. av. Ion Moță, ing. Gh. Clime, av. Niculae Totu, ec. Bănică Dobre, dr. av. Alecu Cantacuzino, dr. av. Vasile Marin, preot Ion Dumitrescu-Borșa.)

Cei care bat câmpii azi cu "republicanii" spanioli (recte comuniști), cu forțele "democratice" opuse "dictatorului" Franco și "extremiștilor" (adică naționaliștilor), nu vor altceva decât să falsifice istoria. Iată CÂTEVA MOSTRE ALE ATROCITĂILOR comise de COMUNIȘTI în Spania:

murdărie. Tablouri pictate de nume celebre, opere de artă de dinaintea și din

timpul Renașterii (mănăstirea are 600 de ani) sunt rupte, iar sfintii cu ochii scoși.

Murdări făcute pe altar, iar secera și ciocanul mărjite pe pereți și pe icoane. O

zdroanță roșie fălfăie pe crucea mănăstirii, ca o semnătură a profanatorilor."

"Întrăm în castelul unui nobil spaniol, părăsit de comuniști în retragere. Galeria de tablouri, oribil distrusă, [...] Icoana Madonei este profanată îngrozitor. Capela transformată în latrină. Pe treptele altarului recunoaștem, cu groază, cadavrul unui preot, cu mâinile legate la spate. Are o figură oribilă. Ne privește parcă, cu globurile ochilor nefiresc de mari. Apropiindu-ne, ne dăm seama că pleoapele i-au fost tăiate, iar nările umplute cu praf de pușcă și explodate. Pe pereți, bucăți de creier, cu sânge și fire de păr.

În grăjdul din curte, o femeie Tânără și cu fetiță ei de vreo 6 ani, cu hainele sfâșiate, pline de vânătă și mușcături, violente, apoi ucise..." (av. NICOLAE TOTU - "Însemnări de pe front")

"Moaștele sfintilor sunt scoase din sicri și batjocorate. Passionaria, o agitatoare comunistă, fostă patroană de bordeluri, omoară episcopală prin ruperea gâtlejului cu dinții."

(pr. ION DUMITRESCU-BORȘA - "Cea mai mare jertă legionară: Moță și Marin")

MIHAI I. MOTĂ (1929 – 13 ian. 1992)

Fiul lui Ion Moță, inginer MIHAI I. MOTĂ, s-a stins din viață tot la 13 ianuarie, ca și celebrul său tată, dar în 1992.

Marea asemănare dintre tată și fiu nu era doar fizică, ci și spirituală.

Mihai I. Moță era un om remarcabil din toate punctele de vedere, o forță morală, un adevarat caracter, posedând o inteligență și o cultură deosebită:

într-un cuvânt, era un demn urmaș al eroului Ion Moță.

Dacă nu ar fi trăit în vremuri crâncene pentru Mișcare (perioada comunistă), în care aceasta nu s-a putut organiza și manifesta, și dacă nu ar fi trecut în veșnicie la scurt timp după relativa libertate obținută după 1989, răpus de o boală necruțătoare (cancer), Mihai I. Moță ar fi fost persoana cea mai potrivită pentru a conduce Mișcarea.

În imagine: Mihai I. Moță (stânga), alături de vărul său, Nicador Zelea Codreanu.

Pag. 6

In memoriam:

VASILE CRISTESCU (1902 – 26 ian. 1939)

Doctor în istorie, arheolog, profesor universitar la Universitatea din București; specializare la Roma și Berlin; asistent al lui **Vasile Pârvan**; autor al "Istoriei militare a Daciei romane" și "Viața economică a Daciei romane".

Membru al prestigiosului cub intelectual legionar Axa; publicist ("Cuvântul", "Axa")

non-violenței, trasată de Căpitan, având altercații cu omul de legătură în teren, H. SIMA, care organizase atentate (nov. 1938) contrare dispozițiilor

Asasinat de poliție la 26 ian. 1939, în casa unor prieteni

NOTE: Cel care l-a dat pe mâna poliției pe V. Cristescu, legionarul Aurel Obreja, a fost protejat personal de H. SIMA care, în 1940, i-a dat bani și acte false, ajutându-l să fugă de răspunderea trădării (în acest sens am publicat, în nr. din ian. 2004, declarația regretatului av. N. Coterbic, senator legionar).

În carte de memorii "Cal troian intra muros", preotul comandant legionar al Bunei Vestiri și secretarul Partidului Totul Pentru Tară, Ion Dumitrescu-Borșa, relatează detaliile colaborării lui H. SIMA cu Poliția pentru prinderea fruntașilor legionari rămași nearestați.

Şeful Comandamentului legionar de prigoană (1938), pe linia

IONEL ZEANA (1912 – 8 ian. 2003)

Anul acesta, pe 8 ianuarie, am comemorat **3 ANI** de la trecerea în veșnicie a iubitului și regretatului camarad **doctor IONEL ZEANA**, ultimul comandant legionar din vremea Căpitanului, președinte de onoare al **Acțiunii Române și primul șef al Senatului Legionar reînființat în țară după 1989**.

Cel ale căruia oseminte odihnesc în cimitirul Străulești, sub o modestă cruce din lemn (după cum modestă i-a fost întreaga viață pământescă), face parte din mândra falangă aromână care a luptat pentru Neamul Românesc.

- Fostul student al Facultății de Medicină din Cluj;
- Cel care a devenit legionar în 1932;
- Autorul melodiei *Marșului Taberelor Legionare de muncă - "Dealul Negru"*;
- Cel care, după arestarea Căpitanului și a majorității fruntașilor legionari, a refuzat să participe la atentatele organizate de H. Sima împotriva ordinului Căpitanului de liniște;

- Unul dintre puținii supraviețuitori ai elitei Căpitanului, cel care a fost închis în lagărul de la Miercurea Ciuc în timpul marii prigoane antilegionare carliste;

- Cel care a executat sub regimul comunist 10 ani temniță grea (1948 – 1958), la Aiud, Văcărești, Jilava, și apoi 5 ani de muncă forțată în colonia Periprava,

- Medicul, pictorul amator, poetul (volume: "Golgota românească" - Buc., 1995; "Florilegiu" - 2000),

era absolut impecabil, în ciuda vârstei: lucid, activ, pătrunzător și cald - un suflet de frate, neclintit în credința legionară, atunci când un atac de cord l-a răpit dințile noi..

Ne-a fost alături în toate momentele, formându-ne și confirmându-ne ca legionar, în calitate de comandant legionar, contemporan al Căpitanului și șef al Senatului Legionar.

Acum ne zâmbește din "Cerul cu miresme țari de nuc", așteptându-și "deplina pace", când țara pentru care a luptat "va străluci în zări ca un altar" :

TESTAMENT

*Și voi așterne un duios sărut
Pe fruntea-ți răzvrătită de haiduc.*

*Și m-o rugă Părintelui din Cer
Să-ți ocrotească pașii prin furtuni,
Să-ți dea înțelepciune, pumni de fier
Și brațe, brațe țari, să mă răzbuni.*

*Atunci deplină pace-avea-voi doar:
Când țara pentru care am murit
Va străluci în zări ca un altar,
Odorul meu, fețorul meu iubit!*

(IONEL ZEANA - "Golgota românească" – Buc., 1995)

RADU CONSTANTIN DEMETRESCU (1928 – 22 ian. 2005)

Pe 22 ianuarie s-a împlinit **UN AN** de la trecerea în veșnicie a dragului nostru camarad, membru al colegiului de redacție al *Cuvântului Legionar*, jurist și doctor în Științe Economice, cercetător științific, fost frate de Cruce, legionar.

Imaginea joială a lui RADU DEMETRESCU ne-a rămas întipărită în memorie; și acum parcă îl vedem aplacat deasupra biroului, scriind, și parcă îl auzim vorbind și râzând: "Soarta intelectualului e crudă, domnule! Are un duh în el care nu-l lasă să stea liniștit: tot timpul simte nevoie să citească, să gândească, să analizeze, să scrie, să comunice!"

RADU, glumea mereu, spunea zeci de maxime în română, latină și franceză și dădea adevărate recitaluri de poezie română și franceză - sute de versuri din Eminescu, Arhezi, Radu Gyr, Aron Cotruș, Baudelaire, La Fontaine. I-am admirat vocea și, mai ales, repertoriul variat de cântece: italiene, franțuzești, legionare și altele foarte cunoscute în perioada interbelică. Cu toate acestea, chiar și la petreceri, Radu aborda, întotdeauna, probleme existențiale, de substanță.

Absolvise Facultatea de Drept din București, lucrarea sa de diplomă fiind un amplu studiu al legislației României în timpul domniei lui Al. I. Cuza, dar pasiunea lui pentru studiu și cercetare în domenii variate îl determinase să urmeze și cursurile celei de-a doua facultăți, obținând diploma - și apoi doctoratul - în Științe Economice. Era cercetător științific principal la Institutul de Economie Națională; după pensionare nu și-a limitat activitatea profesională, lucrând pe post de cercetător științific la Institutul Român pentru Drepturile Omului, fiind autor al unor zeci de studii în domeniu, cu ecou internațional.

Pe RADU l-am cunoscut în 2000, în sala de conferințe din str. Batiștei, unde proaspăt înființata *Aciune Română* ținea conferințe. Avea cunoștințe solide despre Mișcarea Legionară, participa activ la discuții și la toate acțiunile noastre; afectiunea și timpul lui fiind puse mereu, necondiționat, la dispoziția camarazilor. Casa lui era permanent deschisă pentru noi, multe din ședințe

să-și ajute prietenii în orice ocazie. Și tot în casa lui RADU, dr. Ionel Zeana, ultimul comandant legionar din vremea Căpitanului, a înmânat primele săculete de pământ celor mai credincioși și dinamici membri ai *Acțiunii Române* (printre care a fost, bineînțeleș, și Radu Constantin).

Familiei DEMETRESCU î se datorează multe milioane donate în fiecare noiembrie pentru comemorarea Căpitanului la Tâncăbești; fiul lui RADU, ec. COSTIN DEMETRESCU, continuă să ne ajute, în memoria tatălui.

RADU era un fiu al meleagurilor vâlcene și vorbea cu multă nostalgie și cu patos despre colegii de liceu și despre profesori, despre drumețiile făcute, în vacanțe, pe creștele Munților Coziei, despre superbele mânăstiri Bistrița, Horezu, Arnota, Mănăstirea Dintr-un Lemn și altele (peste douăzeci la număr), despre Valea Oltului și despre multe multe alte locuri minunate care îl făceau să declare, cu mândrie, că Vâlcea este cel mai frumos județ al țării.

Făcuse parte din *Frăția de Cruce* din Râmnicu Vâlcea (fratele său mai vîrstnic, Mișu Demetrescu, era legionar), și ne povestea, culcămurat, cum fusese obligat de autorități, în ziua de 22 sept. 1939, să se ducă și să privească, alături de ceilalți școlari, trupurile ciopărțite, expuse în piață publică, ale legionarilor asasinați de Statul român!

Membru al colegiului de redacție al *Cuvântului Legionar*, RADU CONSTANTIN a scris, număr de număr, valoroase articole axate pe teme istorice: "Între genocid și holocaust", "Basarabia – trecut și prezent", "Bucovina", "Dobrogea", "Insula Serpilor", "Românii din Balcani", "Salazar", "Tribunalul Internațional Nurnberg", "Naționalismul spaniol", "Naționalism finlandez", "Teroarea horthystă", "Prima Constituție a României", "Întregirea României", "Mihai Eminescu, un mare naționalist creștin". Era o adevărată encyclopedie vie, iar specialistul în domeniul istoriei era dublat de naționalistul creștin.

Pe 22 ianuarie Cântecul legionarilor căzuți a răsunat din nou...
Să fie numele lui RADU neșters din Cartea Vieții!

Nicoleta Codrin

Pag. 7

MIȘCAREA UNIONISTĂ DIN REPUBLICA MOLDOVA

Cititorii noștri au putut remarcă lesne interesul pe care îl acordăm regiunilor românești pierdute în vara anului 1940: Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herței, Cadrilaterul: *în multe numere la rând am scris despre aceste teritorii, "Țara de dincolo de Tară"*, despre trecutul lor istoric și drepturile românilor de a trăi liberi acolo. Situația de astăzi am ilustrat-o în limitele posibilităților, cu reportaje din Cadrilater sau evenimente politice din Republica Moldova, acțiune pe care o vom continua; intenționăm să scriem cum era Chișinău în vara anilor '42 și '43, reportaje recente pe ruta Storojinet - Cernăuți - Hotin și Ismail - Tatar Bunar - Cetatea Albă.

Ne face o deosebită placere să consemnăm un fapt de importanță majoră: de curând, în nov. 2005, la Chișinău a avut loc Conferința de Constituire a Mișcării Unioniste din Republica Moldova, având ca obiectiv UNIREA REP. MOLDOVA CU PATRIA-MAMĂ, ROMÂNIA, și ca lider pe Dumitru Coșieru.

Se impunea demult apariția unei astfel de organizații care să coaguleze în jurul ei cele mai naționale elemente, cei cu simțire românească, de la tineri la bătrâni, intelectualii și țărani care alcătuiesc majoritatea populației.

Se știe că la ultimele alegeri de acum 4 ani populația a votat în proporție de trei sferturi Partidul Comunist care a promis "marea cu sare", cum ar fi rezolvarea conflictului transnistrean și evacuarea trupelor rusești din stânga Nistrului, asigurarea non-stop a energiei termice și electrice și, mai cu seamă, a gazelor naturale, creșterea nivelului de trai, limitarea somajului.

Nimic din toate acestea nu s-a realizat, situația la sfârșitul mandatului este mai rea, deficitul comercial s-a înclinat tot mai mult atingând un miliard de dolari, noroc că cei un milion de muncitori care lucrează în toate colțurile Europei mai "dreg busuiocul", aducând în țară încă 1,5 miliarde de dolari anual.

Opoziția, în inferioritate evidentă, gălăgioasă în Parlament și oscilantă în luarea deciziilor capitale, formată din câteva partide "de buzunar", sub

conducerea controversatului Iurie Roșca, servește doar ca decor: vorbește de limba română, de istoria comună, condamnă cu vehemență pactul Ribbentrop - Molotov, dar, în final, vrea ca Republica Moldova să fie independentă, să adere la structurile europene, cu o nouă conducere, cu relații frățești româno-moldovene.

Nici guvernul de la București nu a exprimat, pe față, dorința majoră a populației românești, de a se uni cu cei de dincolo de Prut, sau, să spunem lucrurilor pe nume, nu a făcut o ofertă ca România să se unească cu Republica Moldova.

Diplomatici dâmbovițeni se laudă cu legăturile economice tot mai strânse dintre cele două țări vecine, dar personal nu am văzut în vitrinele magazinelor nici o pereche de șireturi sau o sticlă de vin sau coniac, o carte sau un ziar, o căciulă sau o cămașă care să poarte eticheta: "produs în Republica Moldova". Zero absolut!

Se organizează excursii în Insulele Fiji, în Samoa și Tailandă, dar în cei 16 ani nu am văzut nici o excursie organizată pe ruta Chișinău - Bălți, cu vizitarea cetăților Soroca și Tighina.

Cele poate 10 posturi de televiziune nu dau în programele lor de știri nimic despre viața de zi cu zi a românilor basarabeni, dar dacă ar fi vorba de un eveniment senzațional, sunt sigur că "zariștii" ar da buzna să îl prezinte că mai bombastic, cu sumedenie de cuvinte căt mai colorate.

Relațiile sunt de departe de a fi normale, deși România trebuia să aibă rolul de locomotivă între cele două țări care vorbesc aceeași limbă și au aceleași culori pe drapel.

Nu am văzut în nici un ziar reprobus apelul MURM către cetățenii Republicii Moldova, nici măcar un comentariu pe marginea acestuia. Nici măcar o știre în locul unei fotografii de zi cu zi care ne prezintă până la saturatie zâmbetul cabalistic al Andreei Raicu sau cel perfid al celeilalte Andreea, Marin.

Emilian Ghika

CONFERINȚA DE CONSTITUIRE A MIȘCĂRII UNIONISTE DIN REPUBLICA MOLDOVA – CHIȘINĂU - Apelul Mișcării Unioniste din Republica Moldova către cetățenii R. Moldova -

Experimentul de aproape 15 ani de independentă a Republicii Moldova a eşuat definitiv și ireversibil. Toate guvernele, indiferent de culoarea politică, și-au demonstrat incapacitatea de a face din R. Moldova un stat prosper și civilizat.

Ideea de stat suveran și independent a fost compromisă în totalitate.

R. Moldova e o caricatură de stat, o structură criminalizată, în care nu sunt asigurate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, în primul rând dreptul la viață.

Nu există separarea puterilor în stat. Cele trei puteri ale statului - legislativă, executivă și judecătorească - sunt subordonate intereselor partidului de guvernământ (comunist) și unor clanuri bine cunoscute, care s-au situat deasupra legii.

În ultimii ani, în Republica Moldova mortalitatea depășește cu mult natalitatea. Urmare a migrației în masă și a scăderii natalității, se estimează reducerea numărului de elevi către anul 2010 cu 40%. Dacă această tendință demografică se va menține, se progozează că peste 20-30 de ani aici vor rămâne doar 10-15% din numărul actual al locuitorilor.

Astfel, este în mare pericol însăși existența de mai departe a ființei umane în acest teritoriu.

Cu toate influxurile valutare provenite de la rezidenții Moldovei aflați la muncă în străinătate (circa 1,5 miliarde dolari pe an), o bună parte din care sunt folosiți pentru stingerea datoriei externe a statului, R. Moldova nu reușește să reducă cota acestora.

Volumul investițiilor în economia republicii este nesemnificativ, în timp ce uzura mijloacelor fixe din industrie și agricultura a atins cota de 80-90%, acestea neputând fi înlocuite cu mijloace moderne, din lipsă de fonduri.

Veniturile provenite din comercializarea produselor noastre tradiționale nu acoperă nici necesarul de resurse energetice importate - preponderent din Rusia, nemaivorbind de alte necesități: echipamente, utilaje, îngrășăminte etc. Iar Rusia, de la proclamarea independenței Republicii Moldova până în prezent, a ridicat prețurile la produsele sale de circa 50 de ori în raport cu produsele noastre tradiționale. Astfel, R. Moldova a fost falimentată. Pentru stingeră unei părți din datoria către Rusia, acesteia i-au fost cedate majoritatea întreprinderilor profitabile, fosta metropolă devenind proprietara unei bune părți din patrimoniul republicii.

În aceste condiții, sloganurile guvernărilor de la Chișinău cu privire la integrarea Republicii Moldova în structurile europene și euroatlantice nu sunt decât o momeală pentru cei naivi și neavizați în dorința ca aceștia să-i aleagă tot pe ei încă mulți ani de acum încolo.

Pe deasupra, integritatea teritorială, independenta și existența propriu-zisă a Republicii Moldova sunt periclitate de ocuparea regiunii de est a Republicii Moldova de către Federația Rusă și de prezența

armamentului și trupelor rusești în această zonă, de amenințarea permanentă cu sistarea livrărilor de gaze și energie electrică. Iar Republica Moldova este prea slabă ca să determine Rusia să-și retragă armamentul și trupele din stânga Nistrului și din Tighina și să preia controlul asupra acestui teritoriu.

În temeiul celor afirmate mai sus, concluzia nu poate fi decât una: Republica Moldova este un stat falimentar: ea nu poate exista de una singură, ca stat suveran și independent. (...)

Guvernării de la Chișinău cunosc foarte bine dezastrul în care se află R. Moldova. Cu toate acestea, ei pledează pentru perpetuarea statului R. Moldova și o fac doar ca să-și satisfacă interesele lor meschine, să-și sporească în continuare și nestingheriți de nimeni avuția personală, să nu dea socoteală nimănuia pentru ilegalitățile comise, situându-se deasupra legii. Astfel, ei se fac vinovați de genocid împotriva propriului popor.

În această ordine de idei, soluția care se impune este una singură: Unirea Republicii Moldova cu Patria-mamă România. (...)

Pledând pentru Unirea cu Patria-mamă România, Mișcarea Unionistă din Republica Moldova oferă populației o soluție reală. (...)

Facem apel către toți oamenii de bună credință din aceste teritorii să adere la Mișcarea Unionistă din Republica Moldova, să acioneze astfel încât și acea parte a populației care este încă indiferentă sau ostilă acestui deziderat să conștientizeze necesitatea revenirii teritoriilor românești de la est de Prut la trupul Tării. (...)

Stim că vom fi acuzați de răuvoitorii de toate retelele de pe lume, inclusiv de "subminarea statalității".

La aceste acuzații vom răspunde cu fermitate că respectăm Constituția existentă și nu vom acționa decât în cadrul acesteia și în conformitate cu legislația și acordurile internaționale în domeniu.

Nu ne propunem răsturnarea prin forță a regimului existent, ci schimbarea statutului politico-juridic al Republicii Moldova pe cale pașnică, democratică și civilizată, prin voința poporului, iar Vocea Poporului e Vocea lui Dumnezeu.

Siguri, suntem ca o frunză dusă de vânt, călcată în picioare și strivită de trecători fără milă. Să ne consolidăm rândurile în jurul Mișcării Unioniste din Republica Moldova și dorința noastră va deveni realitate.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Președinte, Dumitru Coșieru

SCRISOARE DESCHISĂ

Către PREŞEDINȚIA, PARLAMENTUL, GUVERNUL, PARTIDELE POLITICE, PRESA ȘI OPINIA PUBLICĂ DIN ROMÂNIA

Societatea Cultural-Patriotică Avram Iancu din România este alături de toate forțele naționale românești care protestează împotriva enclavizării României, prin inițierea unui proiect de lege privind statutul minorităților care lezează Constituția țării.

Uniunea noastră cultural - patriotică are un număr de peste 60.000 de membri și alte sute de mii de simpatizanți. Toți aceștia, ca reprezentanți ai societății civile, români cu o conștiință națională nepervertită de propaganda antiromânească promovată de forțele revizioniste interne și internaționale, declară solemn că nu vor să se facă părțași la acția de trădare națională a unui guvern inconștient sau răuoitor.

Membrii societății noastre respectă idealul de unitate națională împlinit la 1 Decembrie 1918 care se inspiră din doctrina Revoluției de la 1848-1849 din Transilvania ce a avut mereu în vedere realizarea Daco-României (a **unirii politice a tuturor românilor**). Pentru acest ideal au murit în revoluție 40.000 de români, iar în cele două războaie mondiale, alte sute de mii.

Sângelile vărsate de acești martiri va mânji mâinile celor care vor vota **dezintegrarea teritorială a României**.

Eroul nostru emblematic și simbolul Societății noastre, Avram Iancu, s-ar răsuci în mormânt și sufletul său și-ar pierde odihna veșnică dacă o astfel de lege antiromânească și antieuropeană ar fi votată.

Această **lege anticonstituțională** este considerată de Societatea Avram Iancu, drept un nou "Diktat de la Viena" care, spre eterna noastră rușine, ar putea deveni "DIKTATUL DE LA BUCUREȘTI", prin **încălcarea celui mai elementar principiu democratic: minoritatea se supune majorității!**

Românii sunt un popor care a dat valori naționale și internaționale, iar **Societatea Avram Iancu nu acceptă ca un guvern** (orice culoare politică ar avea el) să-i transforme pe români într-un popor de slugi la cheremul revizioniștilor distrugători de STAT.

Votarea Proiectului Legii Statutului minorităților și acordarea autonomiei așa-zisei "țări a Secuilor" echivalează cu acceptarea drepturilor colective și a privilegiilor pentru o minoritate, problemă neacceptată în comunitatea statelor democratice.

În caz că se va vota enclavizarea României, Societatea Avram Iancu avertizează că va fi prima care va înființa în toată Transilvania Comitete de Apărare a Integrității Teritoriale a României și va cere, în spiritul legilor țării și legitimității istorice, judecarea celor ce au dus la dezastrul României.

În sufletele noastre nealterate de propaganda antinațională este încă viu idealul **UNITĂȚII** nutrit de Avram Iancu și de milioanele de români.

TRIBUNALUL ISTORIEI îi va judeca pe cei ce astăzi vor să trădeze interesele poporului român și "Unicul Dor" pentru care a luptat AVRAM IANCU.

Consiliul Național al Societății Cultural - Patriotice Avram Iancu, întrunit la Cluj-Napoca în 17 decembrie 2005

Președinte, Victor Bercea

Calea Dorobanților 70/C, CLUJ
Fax: 0264 412 100

ROMÂNI, CINSTIȚI-VĂ EROI!!

<<Eu sunt Calea, Adevărul și Viața>>. Deci la El, la Dumnezeu am alergat pentru a primi scânteia adevărului pe care o redăm neamului nostru.

În furia lor, hoardele bolșevice au profanat mormintele și au demolat mausoleul ridicat la Casa Verde de către legionari în cinstea celor doi mucenici, Moța și Marin, crezând că vor aștepta uitațea peste jertfa legionarilor întru apărarea Crucii și a onoarei poporului român.

Dar eroii nu mor niciodată! Românii au păstrat tradiția dacilor nemuritori, întărind-o prin dreapta credință creștină milenară; eroii noștri și au mausoleul în Ceruri, de unde ne veghează, și nimeni, niciodată, nu le poate întina cu adevărat memoria. Ei au inspirat generațiile de naționaliști creștini, mulți căzuți cu arma în mână pe fronturile pentru apărarea Sfintei Cruci: în munți, în lagăre și închisori comuniste.

Mulți români trăiesc însă în minciună. O carte a adolescenței multora dintre cei ajeni azi la vîrstă maturității, este „La marginea Barcelonei” - Luis Goytisolo Gay (Col. „Meridiane”, Buc., 1961), în care războiul civil din Spania (1936 – 1939), este prezentat exact invers de cum a fost în realitate, ca război „național revoluționar al poporului spaniol”; ni se vorbește despre „forțele reacționare fasciste din Spania” care ar fi „dezlănțuit o rebeliune împotriva guvernului Frontului Popular” care, cincă, „pășise la efectuarea unor reforme democratice” (n. red.: am văzut însă chiar în pag. 6 a revistei în ce constau aşa-zisele „reforme” „democratice”: în asasinate în masă, de o bestialitate înfiorătoare), ni se spune că „poporul spaniol” ar fi dus „un eroic război de eliberare națională împotriva rebelilor fasciști spanioli și străini” (în realitate, aşa-zisii „fasciști” spanioli, adică naționaliști, reprezentau poporul spaniol, și tocmai lupta lor a fost lupta de eliberare națională!). Interesant de menționat este că „rămășiile republicane au trecut în Franță” (comuniștii, adică).

Posturile de televiziune române au prezentat pe 20 nov. 2005 imagini de la comemorarea morții fondatorului Falangei Spaniole, José António Primo de Rivera (1903 - 1936) împușcat în închisoarea din Alicante.

Dezgustătoarele comentarii ale prezentatorilor noștri aveau același „limbaj de

Lemn”, socialisto-marxist, redactate parcă de Walter Roman, tatăl lui Petre Roman, alias Walter Neulander, organizatorul Securității, șef al Serviciului de Educație, Cultură și Propagandă al Armatei, luptător în Spania împotriva „forțelor reacționare fasciste”, unul dintre cei mulți care au instaurat „reformele democratice” în România după 1947.

Ne întrebăm dacă această diversiune informațională mai poate dura, deoarece guvernele care s-au succedat în cei 16 ani de „libertate” și-au redescoperit slăbiciuni pentru cultul călăilor acestui popor (Carol al II-lea, Ana Pauker, Nicolae Ceaușescu), au descoperit holocaustul.

„Mirajul” Comunității Europene care a refuzat rădăcinile creștine ale Europei, a adus Spaniei, în 2005, scaunerea din Madrid a statului ecvestre a gen. Franco, cel care a scăpat țara de comunism și a asigurat stabilitatea și prosperitatea, și legalizarea căsătoriilor între homosexuali (boicotată de Biserica Catolică Spaniolă și de milioane de creștini spanioli).

Spania este țara care adăpostește cea de-a doua mare comunitate română din Europa, locul întâi fiind ocupat de Italia. Pe români care au ales Spania pentru a-și căștiga pâineea cea de toate zilele pe care n-o pot căștiga în propria țară din cauza unor guverne incapabile să creeze locuri de muncă și să instaureze cinstea și demnitatea într-o țară europeană care cerșește la porți străine intrarea în Comunitatea Europeană, depărtarea de pământul natal și de cei dragi îi face să-și caute rădăcinile, să-și înțeleagă istoria.

În Spania stă de strajă, falnic, monumentul de granit vegheat de Cruce, al eroilor Moța și Marin (în imaginea alăturată), devenit locul de pelerinaj al naționaliștilor din întreaga lume. De aceea, frate creștin, dacă treci prin Madrid sau dacă locuiești acolo, mergi la Majadahonda și aprinde o lumânare, căci au udat cu sângele lor românește pământul Spaniei!

Juliu Bădescu

FĂCĂTURILE POLITICE (continuare din pag. 5)

Printre altele, mi-ar plăcea ca Gigi Becali să ajungă măcar pitbullul de pază al Parlamentului și să-i muște de jugulară ori de câte ori se umflă în ei tărâta minciunii și a hoției.

În rest, vouă, făcăturilor politice, vă recomand „să trăiți bine”, iar poporului român să trălască normal și decent.

Dar în stilul său, peste cinci ani o să trebuiască să veniți cu sloganuri de genul: „să respirați bine”. Căci faceți un mișto ordinar de poporul român și, culmea, pe banii lui, de 16 ani încoace! Ceva de speriat!

Celor mai supărăcioși dintre cei vizăți le spun că, scriind acest articol, am făcut o „satiră”, „un pamflet”, și le recomand ce-mi recomandă și ei

mie când văd la televizor „Stupize, stupize”, emisiunea „Iartă-mă, crăpați-aș capul”, „9595 - Alo, balamucul?”, „Ziua imbecilității”, „În gura presei cenzurate”, „Revanșa starurilor necunoscute chiar și mamei lor”, „Nenorocirile de la ora 17”, „Neștirile de la ora 19” și alte chișteaguri: anume să schimbe postul Pardon, pagina, sau ziarul. Sau, cel mai bine, când îl citesc să închidă ochii. Eventual de tot.

O dedicație specială în acest sens o am pentru „patibularul Patapievici”. Acest cascador al răsului de România a devenit el însuși cadavrul din mintea noastră, a celor ce-l iubim pe geniu Eminescu. D-le Patibular, în viață există limite, sunt lucruri care se fac și lucruri care nu se fac niciodată! Dvs. tocmai ați făcut unul ce nu trebuia făcut: v-ați născut! și tocmai în țara mea....

Pag. 9

VEDERE DE PE "CENTURA" POLITICII (XII)

UN AN PE PUNTEA DE LA COTROCENI

A trecut un an de când Traian Băsescu stă de veghe pe puntea de la Cotroceni, atent la toți și la toate blondele norvegiene, care trec pe sub poarta palatului.

Cum a reușit să ne farmece?

- A promis că va lupta contra "sistemului ticăloșit" tutelat de Ion Iliescu și de Adrian Năstase;
- a promis țepă pentru marii coruți;
- a promis pensii și salarii mai mari;
- a promis cotă unică de impozitare de 16%;
- a promis că va fi un "președinte jucător";
- a promis alegeri anticipate;
- a promis că Adrian Năstase și Nicolae Văcăroiu nu vor mai fi în "capul trebii";
- a promis că ne bagă în Marea Neagră;
- a promis că dă Axa Washington - Londra - Topraisar la tot cartierul;
- a promis că ne bagă în UE
- a promis etc., etc.

Ce ținte a ciuruit cărmaciul patriei?

- Nu a reușit să străpungă "sistemul ticăloșit" tutelat de Ion Iliescu și de Adrian Năstase. Văzând că nu-i poate urmări pe oamenii Împăratului-de-Mătase, am impresia că nu a câștigat alegerile. Toată artilleria lui Nelson s-a împotmolit în mlaștinile din Partidul-lu-Muces.

- Producția de țepă s-a gripat din lipsă de lemn fiindcă noi ne-am obișnuit să exportăm bușteni. Dacă ar fi avut lemn de esență tare, Marinelu-l-ar fi cocoțat pe Împăratul-de-Mătase în cea mai lungă și mai noduroasă țeapă, pentru că nu este bucurește mai mare decât să vezi potopul rămas în urmă.

A trecut un an și nici un escroc de talie nu a fost priponit.

Traian Băsescu a urcat pe punte sub standardul luptei cu "sistemul ticăloșit", care a coborât până acolo încă a furat până și opțiunile românilor: voturile.

Ni se fură salariile, pensiile, portofelele, apartamentele, locurile de veci. Dar când se fură chiar și voturile, înseamnă că ne aflăm în stadiul cel mai grav al bolii. Rămânem fără ultima speranță: dreptul de a alege liber. Este un delict care vizează siguranța națională.

Românii au așteptat să-i vadă la pușcărie pe cei care au votat de mai multe ori pentru Partidul-lu-Muces. A trecut un an și nu am văzut măcar un dosar finalizat de instanțele noastre pentru hoții de la urne. Care să fie motivul că Alianța D.A. nu mai scoate un murmur măcar despre hoții de la urne? Putem presupune orice.

- Unii pensionari "au luat-o mărită", după criterii greu de priceput. Majoritatea bătrânilor rămân atârnăți de sacoșele goale, în așteptarea unui ciolan cu fasole, cu aromă electorală.

- Cota unică de impozitare de 16% este o realitate care l-a speriat până și pe Silvio Berlusconi. "Mi-aș dori și eu așa ceva în Italia, dar nu se poate, nu-mi dau voie sindicale", i-a spus Berlusconi lui Călin Filă-dă-Poveste. La noi s-a putut pentru că alegătorii chiar au crezut că veniturile lor vor crește.

În realitate, salariații nu au primit nimic, dar au câștigat tot rechinii, iar economia de grotă tot nu a ieșit la lumină.

- "Marinelul" chiar este un "președinte jucător", cum a promis. Dacă liderul regional Emil Constantinescu a căzut în fund (oribil mai sună acest cuvânt nenatural) când a tras în mingă, Traian Băsescu reușește să se dribleze singur. În afară de podul de la Mărăcineni, pe cont propriu NU I-A IEȘIT NIMIC TIMP DE UN AN. Dacă tot ne bate la fotbal până și Coasta-de-Fildeș, bine că măcar avem un președinte jucător! Aldui-l-ar tăte blondele norvegiene!

- Nu a reușit să-și convingă partenerii să facă alegeri anticipate pentru ca guvernarea să scape de soluțiile morale: Partidul Conservator, UDMR, Adrian Năstase și Nicolae Văcăroiu din fruntea Parlamentului.

Erau necesare alegeri anticipate nu doar pentru alianța portocalie, dar pentru a scăpa de compromisurile grave, unele cu efecte iremediabile în timp, pe care Executivul lui Tăriceanu le-a făcut și le va face. Alianța ar fi ieșit mai fortificată după un nou scrutin, lucru pe care Călin Filă-dă-Poveste l-a înțeles perfect inițial. Și totuși, ulterior, nu a mai vrut alegeri anticipate. Surse ce vor să rămână discrete ne-au asigurat că Tăriceanu și Năstase au făcut jocuri de gleznă. Cei doi purtători de șorjuri s-au înțeles "în fapt de seară" cum să-l dea la-ntors "pe cel moldovean", că-i mai arăgoasă.

UN MILION PE-O BABĂ, ȘI-ACEEA MOARTĂ DE SLABĂ...

"Dacă nu ai o mătușă, tot mai bună este o soacră. Tânărăstă!"
(Din înțelepciunea politicianului român)

Nu a trecut bine "Viiflaimu" din Piața Universității, unde Traian Băsescu a încercat țeasta poporului cu "stecla" de șampanie, că generosul Moș Crăciun pe stil vechi ne-a scos în față ceva și mai dihai: nemuritoarele mătuși ale lui Adrian Năstase. Câte? "Am să le număr și am să vă spun", a răspuns cu oțărala cuminte mahăruș de la Camera Deputaților, iar gazetăreșele-pistol s-au gândit tot la ouăle lui de la Cornu.

Dacă Traian Băsescu a uitat de țepile promise pentru coruți, dar a știut să pară de-al nostru, din popor, cu farmecul lui grobian, că într-o reclamă de jinăs, cu și fără fes, Adrian Năstase a pornit cu oîștea lui direct spre Codul Penal. Iar pe oîște, cocoțate ca pe coada de măturuș, erau rânduite toate mătușile, începând cu "neaoșa" româncă Tamara Cernășov, viață veche de boieroaică, atașată sufletește de bucălatul ei nepot de la Tărtășești.

Și uite-așa, au venit inundațiile. Traian Băsescu s-a ocupat de podul de la Mărăcineni - care a ieșit fain, Tăriceanu le-a făcut sinistraților case - pe care nu le-a dat în folosință nici la 1 Decembrie, ziua unității și solidarității naționale - fiindcă nu aveau termopane, a venit și grija găinii, încăt Gheorghe Flutur a dat foc la toate orășenile babelor, iar alegeri anticipate n-am mai avut.

Să nu am eu gură aurită că liberalii vor plângă în pumnii ca tărănișii, peste trei ani! Nu mai merge să-i mai vrăjești pe români cu alte promisiuni, după ce nu ai împlinit niciun din ce-ai jurat să faci.

- Adrian Năstase și Nicolae Văcăroiu nu s-au sinchisit să facă și ei măcar căte o casă pentru prăpădii de pe Siret, dar au rămas "în capul trebii" - părerea mea! Dacă, din diverse motive, Traian cade de pe punte, al doilea om în stat este Nicolae Văcăroiu, "cel mai intelligent și integră președinte al Senatului din toată istoria patriei". Cum să înlături o asemenea podoabă de politician din fruntea bucătelor?

Primele mele amintiri despre al doilea om în stat: în 1991, la regatul ziar "Tineretul Liber", s-a constituit o societate pe acțiuni. Era al doilea cotidian din țară, ca tiraj, iar ca atitudine modernă, necomunistă, nuantată, cu adevărat democratică, surclasă și "România Liberă", care era prea sumbră atunci.

Niște feclor trimiș de Ilieci, cu cazuale și lopeți, pregătiseră groapa pentru ziarul "Tineretul Liber". "Ne trebuie un pidigii. Fără un pidigii serios, nu putem deveni competitivi", ne-a explicat unul din ei. Nu pricepeam neam! "Vrem să alegem un director general din afară, care să se priceapă la afaceri", m-a lămurit o colegă mai fășneată. "A venit la noi marele economist Nicolae Văcăroiu!", a anunțat același gropar. Apare un cetățean matur, copleșit de importanță momentului, cu o față de dop de plută. Ne arată el ce are de gând să făptuiască, iar spre final dă cu oîștea-n gard: "Dacă Tineretul Liber nu merge bine, asta se datorează programului. Ziariștii trebuie să înceapă programul la ora 7 dimineață". Vacarm! Omul aștepta pierit să înceteze huideulile. Se ridică Nicolae Iliescu, un gazetar cu timbru. "Auzi, bre tataie, știi că un ziarist care gândește și scrie nu are program, că el poate lucra și ziua, și noaptea? Ia du-te mătale la șaibe, domne, acolo să faci program de ora 7!" Nicolae Văcăroiu s-a frecat cu spinarea de perete până a ieșit din sală. Acestea sunt primele amintiri despre al doilea om în stat, la fel de împlacabil ca Ilieci.

Groapa fusese făcută, porunca dată, iar "Tineretul Liber" trebuie să dispară. George Pădure, un alt mesager de-al lui tataie, avea să pună crucea.

Ei bine, Traian Băsescu nu a reușit să-i arune peste bord pe Nicolae Văcăroiu și pe Adrian Năstase. **Nu a putut sau nu a vrut?**

- Traian Băsescu a anunțat că va promova interesele americane și britanice în bazinul Mării Negre și, mai departe, spre Asia Centrală.

Evident că, pentru România, opțiunea europeană ar fi unică și cea mai naturală.

Însă gânditorii de la Bruxelles nu au încă o politică externă unitară. Ei au vrut să construiască o structură de apărare europeană și s-au speriat când Washingtonul le-a arătat mascota NATO.

Într-o zonă încă incertă, unde Rusia practică săntajul economic fără menajamente, iar Ucraina se arată a fi cel mai periculos vecin pentru noi, dar și pentru ruși, este nevoie de un sprijin politico-militar important. Războiul economic este abia la început.

Dacă Polonia este un cal troian al americanilor în Europa, România trebuie să imite un joc periculos pentru ea.

- "Marinelul" se poate mândri cu două tratate semnate în 2005: Tratatul de aderare la Uniunea Europeană și Tratatul privind înființarea bazelor militare americane în țara noastră. Dacă primul este vital pentru dezvoltarea economiei românești, al doilea ne poate pune în stare de beligeranță cu orice stat din regiune.

Ce contează că bătrâna abia avea ceai să-și moaie cornul luat dintr-o pensie amărătă! Tamara - nu și nu! Mai bine lihnită de foame, dar să nu sufere băiatul! A scăpuit bănuț după bănuț, și-a rupt de la ginge ca să-i lase Împăratului-de-Mătase un viitor de aur: avere de un milion de euro. Și pentru a ilustra proverbul că "banul trage la ban și păduchele la păduche", a apărut și vechiul prieten Alexandru Bittner, la fel de neaoș, ca să ajute să înmulțească avere. Silviu Podolan, un taximetrist fără casă, i-a vândut mătușii Tamara Cernășov cu numai 2.500.000 lei un teren de 2500 mp în Voluntari, teren care are o valoare de peste 200.000 de dolari.

Care este însă rețeta pentru îmbogățire subtilă și spălare sigură?

Mătușa trebuie să fie hoașă de tot, să-i pice osul într-o garsonieră cenușie, să treacă de 90: Tamara Cernășov avea 91 de ani când a început investițiile strategice cu Bittner prin Delta Dunării.

Aurelia Zachir are 95 de ani și este soră cu Irina Miculescu, pe care apropiații o alintă "Ira", la fel cum alintă rușii: știi ei - apropiații - de ce! Iar Ira este mama Danei lui Adrian și lasă și ea o atenție de vreo 200.000 de euro, acolo.

Și pentru a înțelege mai bine ce renghi poate să-i joace Mikiduță unui politician de la București, Adrian Năstase publică un articol în "Jurnalul Național", intitulat - nici mai mult, nici mai puțin - "Peștele cel mare". Subconștiul e lucru mare! Împăratul-de-Mătase este asemenea lui Iona în pântecul chitului uriaș, care este... Coruptia! Adică fenomenul, domnel La fel ca el, horhăie prin pântecul chitului Traian Băsescu și Călin-Filă-dă-Poveste, dar se fac că nu e adevărat. Proorocul nu are curajul să strige numele peștelui și orbecăie mai departe. Altădată, Adrian Năstase vorbea despre "țarc", un cuvânt cu adânci conotații psihanalitice.

Vila din Sardinia

Ziaristii români au turbat, scriu numai despre el. Nu mai are voie omul să-și tragă o mătușă-acolo, Alba-lux, care să-i vândă case și terenuri de sute de ori mai ieftine? Și ce dacă Dana a cumpărat o pădure de peste 2 ha la Valea Mocanului, nu departe de București, de la Roxana Bichel? Ce dacă 1 mp de pădure a costat 6 centi? Iar ca să-i ofere Împăratului-de-Mătase un codru frate cu românul, "indigena" Roxana Bichel și-a adus pădurea de la Săcele la Corbeanca. În fond, oricine poate să-și transfere pădurea de la Rădăuți la Băneasa, numai să vrea! (?!)

Și apoi, eu cred... aș putea spune, firește... am să vă semnalez un lucru... eu cred, evident: este o afacere profitabilă, firește...

Pe timpul regimului Năstase - Ilici, Roxana Bichel, vecina lui Ristea Priboi și amica Danei Năstase, s-a ocupat în cadrul APAPS de instruirea unor capacitați "neglijabile" din industria României: SIDEX, ALRO Slatina, Combinatul Siderurgic Reșița. Muncă grea, renumerație după buget, coane Adrian...

"Fiecare pasare pre limba ei pierde", spunea Ion Neculce. Și uite-l pe Adrian Năstase, fără să-l întrebe nimănii, vorbind despre "conturi din Marea Chinei, vila din Sardinia și miliardul de dolari" pe care le-ar deține. El ne asigură că l-a sunat pe primarul din Sardinia și l-a rugat să confirme, firește, că acolo nu există nici o proprietate - pe numele lui Adrian Năstase, firește. La fel cum l-ar suna pe Ștefan cel Mare de la Hemeiuș.

Acolo, în Partidul-ului-Muces, la vârf de tot, doar Tataie stă lipsit de mătușă: nu le-a înzestrat, nu le-a moștenit, numai el știe de unde l-a adus "drădia".

Nici Prostănuțu nu are mătușă, dar pe el l-a copleșit cu toată căldura soacra, o țărănișă revoluționară. E adevărat, soție de general de la bătrâna și perversă, dar ce mai contează? Activitatea ei revoluționară a exorcizat toată familia Prostănuțului. Continuitatea este esențială. Putin nu era general? Cei doi Bush nu au lucrat pentru CIA și nu au ajuns ei la Casa Albă?

Ne putem amuza oricât, însă numai o națiune trăsătită mai poate răde în fața unei asemenea evidențe pușcăriabile. "Războinicul Luminii" din sămbra de la

Pipera avea dreptate când spunea că "operațiunea Mătușă Arogantului" este doar o perdea de fum pentru ca opinia publică să nu afle căte sute de milioane de euro a scos mafia din Partidul-ului-Muces în afara țării. Țineți-o tot așa, iar apoi să vă minunați de ce simpatia populară merge spre C. V. Tudor...

Ziua "Cutitelor Roșii"

Vă mai amintiți de romanța Marinelului la fereastra Arogantului? "Adriane, nici nu știi / Cât de mic începi să fi". A avut dreptate, astăzi! (Jur pe statutul Partidului-ului-Muces că nu vreau nici un post de portar la Ambasada României de la Ulan-Bator!)

Prostănuțu a simțit miros de sânge proaspăt.

De altfel, politicianul român este antropofag. El nu se poate ridica decât după ce i-a ronțită beregata adversarului: Carol I nu-i mai permis lui Cuza să se întoarcă în țară nici mort, Carol al II-lea a poruncit sugrumparea lui Corneliu Zelea Codreanu, regele Mihai I-a dat pe Ion Antonescu pe mâna rușilor, Gheorghiu-Dej a turnat-o pe tov. Ana Pauker la tov. Stalin pentru "deviație de dreapta", N. Ceaușescu i-a dat o ultimă copită lui Gheorghiu-Dej care dăduse indicația "Să-l punete pe Niculae, mă!", Ionel Iliescu a jurat la closet în fața lui Brucan să-l împuște pe Ceaușescu care i-a fost ca un tată, Arogantul i-a tras preșul de sub picioare "bătrânuțul" (cum avea obiceiul să spună despre vechea deșcă a partidului).

Și vine Prostănuțu în "ziua cuțitelor roșii":

"Referitor la scandalul "Mătușă lui Adrian Năstase". Ca președinte al PSD, m-am săturat! M-am săturat de aceste crize care afectează de prea multă vreme credibilitatea partidului nostru." Barda Prostănuțului stă deasupra gâtului așa de delicat al Împăratului-de-Mătase... Gata, îl dă afară din Guvern-Fantomă!

Ziaristii români se trezesc din mahmureală, unii directori de media i-au mâncat din palmă, erau nelipsiți de pe treptele avionului primului ministru Adrian Năstase, au primit spă... contracte mănoase de publicitate de la el și toate au fost uitate. Tocmai ei îl atacă cel mai vehement. A venit vremea lamentațiilor.

"Un cotidian a ajuns până în Australia, la fostul soț al soției mele, de care aceasta a divorțat acum 26 de ani, în timp ce un altul verifică dacă studenții de la Facultatea de Drept sunt mulțumiți de cursurile mele", s-a plâns Adrian Năstase. Apropo, la câte cursuri ați fost, domnule Năstase, în ultimii zece ani, fie și numai la Facultatea de Drept de la Universitatea de stat București, unde sunteți titular de catedră? Sincer, fiindcă știm demult!

DIVERSE

Din agenda aderării

Lucrările români sunt tot mai apreciate în țările occidentale.

Apariția Directivei Bolkenstein, referitoare la circulația serviciilor și forței de muncă pe continent, a provocat însă multe zvonuri și reacții în România, mai ales printre cei care visează să lucreze pentru o leață normală. Mulți români au crescut că, dacă vor munci în Germania sau în Italia, vor primi salariul minim din România. Sindicalele au organizat proteste față de Directiva Bolkenstein, dar probabil că liderii lor nu au citit documentul.

În realitate, prin Directiva Bolkenstein se limitează fenomenul de "dumping social", se reduce birocrația.

Jonathan Scheele, șeful Delegației Comisiei Europene de la București, a precizat că Directiva Bolkenstein nu-i defavorizează nici pe angajați, nici pe angajatori. El a subliniat că salariul minim, timpul de lucru, standardele de igienă și siguranță nu se supun principiului țării de origine. "Pentru mine este destul de surpriză că sindicalele protestează fiindcă membrii lor ar avea posibilitatea unor condiții de muncă mai bune, inclusiv salarii mai mari", s-a mirat Jonathan Scheele.

O cincime din forța de muncă de la noi lucrează deja în Uniunea Europeană. Plătiți mai bine, "căpșunarii" fac prețurile și la produsele de bază din țară.

Un studiu austriac arată că România va avea nevoie de 33 de ani după aderare pentru a ajunge doar la 75% din venitul mediu al țărilor membre ale Uniunii Europene.

Aflat la Viena, la Conferința Forum Invest, Erhard Busek, coordonatorul special al Pactului de Stabilitate pentru Europa de Est, i-a sfătuat pe oamenii de afaceri că este mai bine să investească acum în România. Tara noastră a devenit foarte atrăgătoare pentru localizarea activităților pentru diverse companii. Un fel de nou paradis pentru alții.

Între timp GAZPROM și-a mărit prețul la gazele livrate României, iar PETROM s-a dovedit că este o mină de aur pentru OMV care a preluat compania cu tot cu resursele naturale, la un preț de nimic.

Să nu disperăm totuși. Trebuie să ne bucurăm, fie și puțin, de unele imagini frumoase pentru România. Kodchiro Matsura, directorul general al UNESCO, a anunțat că *dansul Călușului a fost proclamat capodoperă a patrimoniului umanității*.

Condoleezza Rice, "fratele nostru" de arme

Condoleezza Rice, șefă de diplomație americană, a efectuat o vizită cu multe semnificații în patru țări europene: Germania, România, Ucraina și sediul Uniunii Europene de la Bruxelles.

Călătoria înaltului demnității s-a produs după ce *scandalul închisorilor secrete ale serviciilor secrete americane de pe continentul european* a dat în clopot.

Conform anchetei în curs, efectuate de Consiliul European, CIA a efectuat peste 800 de zboruri după 2003 în diverse state din Europa: Polonia, România, Germania, Franța, Spania, Portugalia, Suedia, Islanda și chiar

Groenlanda.

Human Rights Watch a revenit cu acuzele, susținând că are dovezi certe, oferite de către serviciile secrete americane, cu privire la practicarea torturii în acest țar. Primele acuze au apărut la Televiziunea ABC News încă de la începutul anului 2005, iar acum au ajuns la apogeu.

În Germania, doamna Rice a fost primită de Angela Merkel, noua cancelar. Ea a recunoscut că Statele Unite pot face erori uneori în războiul contra terorismului. Nu a negat, nici nu a confirmat că serviciile secrete americane ar avea pușcării pentru tortură pe teritoriile altor țări, fapt care menține echivocul. Situația ei la Berlin era, oricum, jenantă, mai ales că un cetățean german fusese arestat de americani și anchetat timp de șase luni până s-au convins că este nevinovat. Bănuții inițiali de activități teroriste, Khaled al-Masri, cetățean german de origine libaneză, a fost eliberat. "Noi recunoaștem orice eroare și facem orice să reparăm greșelile", s-a scuzat Condoleezza Rice. Angela Merkel era clar în poziție dominantă: "Mă bucur foarte mult să aud că doamna Rice ne asigură că se vor face imediat cuvenitele reparații atunci când au loc greșeli", a subliniat Angela Merkel. Deputații germani au calificat drept "insuficiente" clarificările oferite de Condoleezza Rice. Opt state membre ale Uniunii Europene au cerut Washingtonului să le spună ce a făcut CIA pe teritoriile lor naționale, unde ar trebui să fie suverane.

Şefă de diplomație americană nu a scăpat nici la București de spectrul pușcărilor secrete. Pe 6 decembrie, când "Condi" și Traian Băsescu negau existența închisorilor secrete, Televiziunea ABC a revenit asupra cazului. A prezentat chiar și numele deținuților, trimițând la surse din cadrul serviciilor secrete americane:

Statele Unite și-au închis pușcăriile secrete din Polonia și din România. 11 deținuți, bănuți că ar fi membri importanți ai rețelei Al-Qaida, au fost evacuați imediat după dezvăluirile făcute de ABC.

Condoleezza Rice, primită la Cotroceni, ea a avut o lungă discuție cu Traian Băsescu, după care au apărut în fața presei. Rice a vorbit despre "frăția de arme" dintre români și americani pe fronturile din Afganistan, Irak și Kosovo. S-a semnat apoi Acordul privind amplasarea bazelor militare americane la Mihail Kogălniceanu, la Babadag, Cincu și Smârdan.

(continuare în pag. 15)

Viorel Patrichi

RADU M. CRIȘAN – "TESTAMENTUL POLITIC AL LUI EMINESCU" (III)

(continuare din numărul trecut)

- Spuneti-mi vă rog, dvs. susțineți că nu sunteți rasist. Dar despre Eminescu ce părere aveți în această privință? "Gurile rele" vorbesc mereu de xenofobia și de antisemitismul lui...

- Atât termenul «xenofobie», cât și cel de «antisemitism» sunt actualmente folosiți impropriu. Înțelesul lor autentic este:

- **xenofobia:** frică față de străini - înțelesă ca persoane (inclusiv colective: neamuri) - iar **nicidecum de ură** împotriva lor. Obârșie: *xeno* - străin și *phobos* - frică;

- **antisemitismul:** aversiune față de semîti - înțelesă tot ca persoane. Cuvântul «semîti» desemnează toate cele mai bine de 20 de neamuri descendente ale patriarhului biblic Sem, care neamuri includ, ironia sortii, și pe arabi, dar și pe evrei.

Spun «ironia sortii» având în vedere adversitatea istorică reciprocă dintre evrei și arabi, notorie de veacuri pe plan mondial. Și-atunci, mă cutremură următorul gând: să fie oare evreii cei mai crunți antisemîti?!

Mai mult decât atât, nu văd deloc necesitatea utilizării unui termen distinct pentru aversiunea îndreptată contra evreilor, atâtă vreme cât ei se află în raport de parte-intreg cu categoria străinilor, pentru resentimentele împotriva căreia există deja statuat un cuvânt.

Totodată, accentuez în mod deosebit asupra distincției esențiale existente între o urî persoana în sine, ca ființă, și a răspunde îndreptății, chiar cu indignare, acelor atitudini ale ei care își cauzează prejudicii.

Mărturie că agresorii de rea credință cunosc perfect respectiva distincție stă înverșunarea cu care aruncă asupra victimelor lor eticheta de **reactionari**. Acest termen este și el utilizat astăzi cu sens falsificat, lumea ajungând să-i considere, din oficiu, pe cei cărora le este aplicat, ca pe niște ticăloși. Autenticul său înțeles este însă cu totul altul: **reacțiunea certifică o stare perfect normală, întemeiată pe înseși legile fizicii**.

Amintiți-vă elementarul principiu al acțiunii și reacțiunii. Sesizați de îndată că reacțiune înseamnă reacție, adică răspuns al unei entități la influența exercitată asupra sa de către o altă entitate. De altfel, **biologii**, și nu numai ei, pot certifica oricând că reactivitatea este una dintre caracteristicile fundamentale ale oricărui organism viu și sănătos. **Diminuarea ei este semn de boală, iar dispariția ei atestă moartea...**

Firește însă, orice agresor preferă ca atacul să-i fie ușurat de inerția victimei...

În ceea ce-l privește pe Eminescu, consider, precum am argumentat în lucrarea mamă a celei despre care discutăm acum (intitulată: Spre Eminescu. Răspuns românesc la amenințările prezentului și la provocările viitorului), că ambele acuzații ce i se aduc (adică atât cea de xenofobie, cât și cea de antisemitism) sunt lipsite de legitimitate și că provin, atunci când cei care le formulează sunt de bună credință, dintr-o părere lacunară și/sau deformată asupra scrierilor eminesciene.

Așa cum cercetători de variate specialități relevă cu prisosință în analizele lor, numele lui Mihai Eminescu a fost foarte mult legat de teoria păturii parazitare instalate la cărma țării, interpretată injust ca atitudine xenofobă.

Nu prejudecăți xenofobe și nici vreun naționalism retrograd l-au făcut să-i acuze de parazitism și cosmopolitism, ci considerente de ordin economic, social și național-patriotic; el ridicându-se, ori de câte ori i s-a iubit ocazia, împotriva comportamentului paraziților și speculanților de orice etnie.

În materie de elemente străine, în raționamentele sale accentul cădea pe contribuția pe care acestea o aduceau sau nu la progresul țării, iar nicidecum pe apartenența lor la o etnie sau altă.

Așadar, munca împreună cu valorile ei economice și morale constituie criteriul suprem prin prisma căruia și-a elaborat judecățile.

Pornind de la necesitatea muncii, Mihai Eminescu ajunge chiar să formuleze o teorie socială a compensației, stabilind drept obligație împereiosă, pentru toți membrii societății (atât indivizi cât și clase sociale), desfășurarea, în schimb posibilităților de trai pe care li le asigură societatea, a unei activități utile ei.

De aceea, verbul lui de foc îl critica pe toți cei care nu depuneau o muncă socialmente-națională productivă, care trăiau din speculă (în special cu băuturi spirituoase), care urmăreau să obțină strălucire și averi făcând alpinism social pe umerii claselor pozitive.

- El bine, **fiindcă este și la modă și pentru că mă și tentează, nu-mi pot opri întrebarea: Sunteți antisemît?**

- După părerea mea, nu sunt nici antisemît și nici filosemit.

Aminteam puțin mai devreme că soarta mi-a pus sub ochi o serie de materiale documentare. De aceea, în spiritul fidelității față de obiectivitatea științifică, nu pot să fac abstracție nici de faptul că *în consistentul dicționar de personalități evreiești, scris numai de autori evrei, tradus în română de un colectiv condus de o evreică și publicat în urmă cu patru ani la Editura Hasefer – oficial evreiască, Karl Marx este prezentat ca «descendent (atât după mamă cât și după tată) al unei lungi genealogii de rabinii, iar o seamă dintre conducătorii la vîrâf ai loviturii de stat bolșevice și, totodată, ai regimului comunist sovietic, sunt și ei prezenti.*

De asemenea, în același spirit de onestitate științifică, promovat de altfel, cu multă elocință în toate luările de poziție oficiale evreiești, văzute, citite sau audiate de mine până azi, **nu pot nesocoti nici elemente precum:**

- prezența în același dicționar de **personalități iudaice**, a unei ample rubrici biografice dedicate **bancherilor Rothschild**;

- sau includerea în prestigioasa lucrare "Iluștri francmasoni" (apărută în 1999 la Editura Nemira), atât a lui Hitler cât și a lui Mussolini, în contextul în care analiza comparativă a celor două culegeri biografice relievează **prezența, de loc rară, în lume, la nivelul conducerii francmasonice superioare, a unor proeminente personalități evreiești.**

Prin urmare, la aflarea unor astfel de știri, este oare nejustificat din partea mea, nu să contest, ci să manifest doar o circumspecție metodică, descartiană dacă vreți, asupra veridicității felului în care, manualele contemporane de istorie și majoritatea mass-mediei oficiale, comentează, de exemplu, realități de răsucruse ale istoriei universale, cum sunt al doilea război mondial, capitalismul și comunismul?

- De ce marele geniu al scrisului, Eminescu, dacă a vrut într-adevăr să lase posteritatea un testament, nu și l-a redactat singur, de-a ajuns acum necesar să i-l întocmă dvs.?

- Eminescologii ale căror cercetări consacrate vieții și operei sale, le consider vrednice de toată atenție, ne dezvăluie faptul că **strategia de creație pe termen lung a lui Eminescu era ca, mai întâi** (adică în anii tensionați ai muncii de redactor) să-și elaboreze întregul arsenal de idei, urmând ca în partea a doua a vieții (pe care și-o dorea pe cât posibil mai tîhnită), să-și asambleze ideile, încheiând astfel cel puțin câte un tratat științific în fiecare domeniu pe care l-a aprofundat.

Destinul însă l-a împiedicat să-și poată împlini a doua parte a visului; în schimb, ne-a făcut nouă favoarea să fim beneficiarii finalizației, pot spune deplină, a celei dintâi.

Inițial m-am străduit să înfățișez icoana unitară a gândirii sale economice și, cu vremea, avansând în lucru, am început să devin tot mai conștient de interdisciplinaritatea și organicitatea întregii opere.

Identificând în arhitectonica acesteia, economicul ca bază de rationare și politicul ca loc geometric, am simțit că ar fi imoral din parte-mi să nu împărtășesc semenilor această quintesență, sub formă de material unitar. Așa s-a născut, ca asamblare logică de idei citate, cartea despre care vorbim acum.

- Care este, până la urmă, "testamentul" politic eminescian?

- "Nu voim să trăim într-un stat poliglot, unde așa numita patrie este deasupra naționalității. Singura rațiune de a fi a acestui stat, pentru noi, este naționalitatea lui românească. (...) Voim și sperăm nu o întoarcere la un sistem feudal, ce nici n-a existat cândva în țara noastră, ci o mișcare de îndreptare a vieții noastre publice, o mișcare al cărei punct de vedere să fie ideea de stat și de naționalitate".

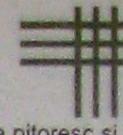
M. Eminescu

Cu ocazia sărbătorii împlinirii a 156 de ani de la nașterea genialului naționalist creștin, MIHAEL EMINESCU, precursor al legionarismului, pe data de 15.01.2006 Cuibul "Vestitorii" a depus o coroană de flori la mormântul marelui Român, ca omagiu al Mișcării Legionare.

Pagina realizată de
Nicolae Badea

INSULELE

Grecia are 1425 de insule, născute din întâlnirea mării cu muntele, ele constituindu-se de fapt din creștele muntilor scufundări, dar doar o zecime dintre acestea sunt locuite.

Plătind 50 euro, am plecat de la Atena într-o excursie de o zi,

vizitând trei insule din apropiere: EGHINA, POROS și HYDRA, cu un vapor mare, plin de turiști străini. Cel mai mult mi-a plăcut cea de a treia insulă, cu case albe cătărate pe dealuri, care a reușit să țină în frâu creșterea necontrolată a construcțiilor din beton, păstrându-și astfel frumusețea originală. Plaja nu există, se înoată sărind de pe stâncile pe care sunt ancorate cabluri groase din sărmă, valuri există în permanență, fapt ce îți conferă o senzație deosebită. Masa de pe vapor, inclusă în bilet, și muzica specific grecească lasă turistului amintiri de neuitat.

CANALUL CORINT, săpat între 1882-1893, lat de numai 23 de metri, este permis astăzi numai cargoboturilor mici, stăcătarea lor fiind un adevărat spectacol. Traversându-l ajungi în insula PELOPONES, această provincie sudică oferind plaje minunate și goluri de culoarea turcoazului. Am vizitat trei superbe mănăstiri, Mega Spileo, Ana Sinikia și Agia Lavara, ultima fiind săpată direct în stâncă. Patras, capitala insulei, este al treilea oraș al Greciei ca mărime și principalul port către feriboturile spre Italia. Are un trafic îngrozitor, dar și o superbă biserică, Sf. Andrei.

Vizitând de trei ori Grecia, de-a lungul anilor, am avut ocazia să vizitez și cele mai importante locuri ale acestei țări, în special insulele.

PHATOS, RODOS, SANTORINI, SKIATHOS

Din portul Pireu am plecat cu un vapor și, după zece ore de navigat, am ajuns în insula PHATOS. Din portul Skala, atractiv până noaptea târziu, cu un micăfobuz am ajuns la Mănăstirea Sfântului Ioan Teologul, întemeiată în 1088, cu un tezaur care adăpostește colecția monastică cea mai impresionantă a Greciei și o bibliotecă cu cca. 4000 de cărți și manuscrise deschise doar pentru clericii învățăți. Am admirat Mănăstirea Apocalipsei, zidită pe grota în care Ioan a avut revelația, atribuindu-i dreptul de autor legat de Sf. Scriptură (Apocalipsa). O bandă de argint marchează pe zidul locului în care Ioan și-a pus capul pentru a dormi, în tavan este o crăpătură prin care glasul divin a vorbit.

RODOS este altă insulă mare, cu orașul sinonim cu una din comorile arhitecturale ale Mediteranei. Este un oraș medieval îngrădit de ziduri. Meterezele au o panoramă bună a aleilor mărginite de palmieri. Cel mai impunător obiectiv este Palatul Marilor Stăpâni, construit în grabă de italienii care au stăpânit insula între 1912-1934, după distrugerea lui în 1856, ca urmare a exploziei munitiei. Aici se află una din cele șapte minuni ale antichității: Colosul din Rodos, înalt de 31m, reprezentându-l pe Apollo.

Pe Strada Cavalerilor din oraș se află Muzeul de Arheologie, Muzeul Bizantin și o colecție de artă decorativă; de remarcat sunt și minunatele băi turcești.

O altă insulă, SANTORINI, este inconfundabilă, având plajele acoperite cu nisip și pietriș negru, fierbinte - rămășițele vulcanului care a erupt în 1500 î. Hr., apele fiind limpezi și de o culoare verde, iar casele de un alb imaculat.

În nordul insulei se află satul OIA, cel mai fotografiat sat din Grecia pentru frumoasele case de închiriat, aflate în peșteri.

Insula SKIATHOS este renumită pentru hotelurile sale de lux, cu restaurante ce au arome internaționale și prețuri pe măsură, un paradis pentru cei cu buzunarele pline și largi.

METEORA

Dar să revin cu picioarele pe uscat și să închei cu descrierea METEOREI, un loc misterios, o strălucită cetate mănăstirească fixată pe uriașe stânci abrupte, care îți dă un sentiment ciudat, un amestec de teamă și admirare.

Din munca lor, călugării nu au căștig personal: toate veniturile sunt folosite de către instituțiile de binefaceri, la întreținerea de școli sau în alt sector social.

Pornind din Kalambaka, poți să vizitez șapte mănăstiri.

Prima este Mănăstirea Sf. Stefan, cea mai bogată din Meteora, cu minunatele ei icoane cu figuri în întregime a Sfintilor, Acatistul și Maica

Domnului, înălțarea ei datând din sec. al IV-lea.

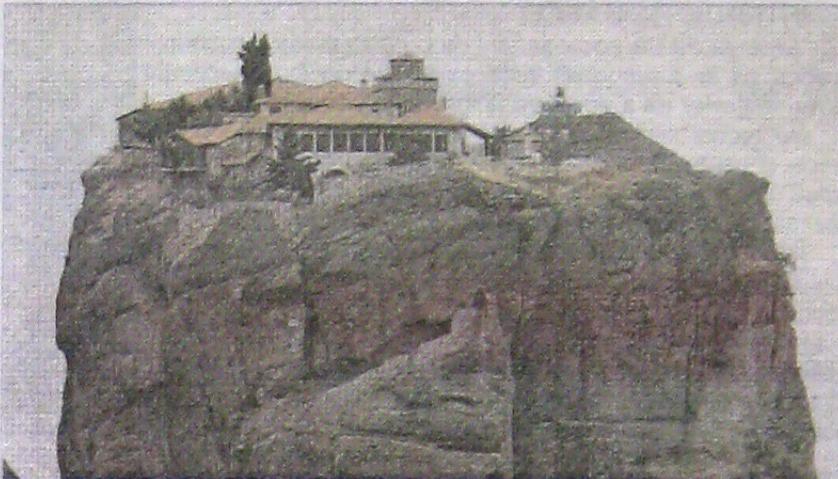
Mănăstirea Sfânta Treime se află într-un peisaj nemaiînăomenit de pitoresc și frumos, cocoțată pe cea mai uriașă stâncă, în jos se află albia râului Pinios, iar în zări se văd vârfurile împădurite ale Muntelui Pindului, care străpung cerul albastru.

Mănăstirea Ipapanti (Întâmpinarea Domnului) se află într-o peșteră îngustă și lungă, iar într-o parte a unui uriaș bloc de piatră se îngheșuie toate clădirile ce aparțin mănăstirii.

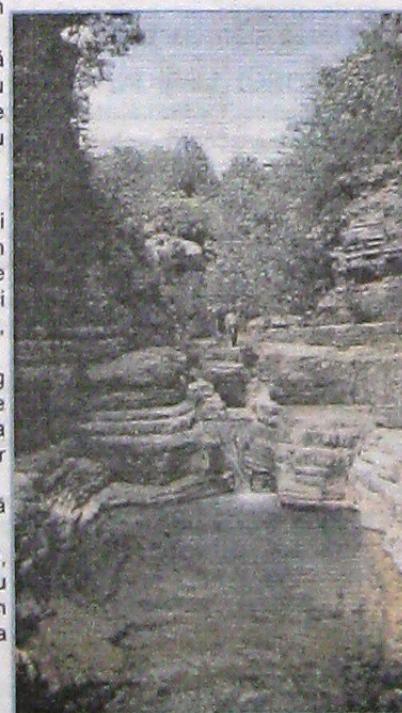
Mănăstirea Metamorfosis (Schimbarea la față) se întinde pe aprox. 60 mp; pe vârful stâncii abrupte se urcă aici, până în 1922, cu plasa, care provoacă de multe ori amețeala celor care o foloseau. Din anul amintit s-au săpat în stâncă trepte și vizitatorul de azi urcă ușor și în siguranță, iar plasa este folosită doar pentru transportul proviziilor și pentru lucrările necesare funcționării mănăstirii.

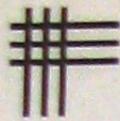
Sfânta Mănăstire Varlaam s-a construit în anul 1542, în formă de cruce, iar în colțul altarului există o minunată frescă murală a Maicii Domnului care are veșminte făcute în întregime din aur; deasupra altarului este zugrăvit Iisus Hristos cu veșminte de aur.

Mănăstirea Sfântul Nicolae este cățărată pe o uriașă stâncă al cărei vârf are o mică suprafață, provocând admirarea pentru felul în care a fost concepută construcția urmând formatul stâncii.

Mănăstirea Roussanou, tot pe vârful unei stânci, face să fie absolută comunicarea cu Dumnezeu, e plină de rugăciuni și miros de tămâie ce îmbălsămează toată această așezare monahală. Aici toaca, ciripitul păsărilor și vântul ce șuieră printre uriașele blocuri de piatră ne poartă pe ariile lui, departe de cele lumești, într-o lume cu mult mai spirituală, plină de simțăminte profunde, de idealuri....

Carte legionară celebră

CORNELIU ZELEA CODREANU – "CIRCULĂRI ȘI MANIFESTE" (IV)

(continuare din numărul trecut)

REFUZUL LOVITURII DE STAT

"NICIODATĂ Mișcarea Legionară, pentru a birui, nu va recurge la „IDEEA DE COMPLOT” sau „LOVITURA DE STAT”.

Consider aceasta ca o prostie.

Mișcarea Legionară nu poate birui decât odată cu desăvârșirea unui proces interior de conștiință a Națiunii Române. Când acest proces va cuprinde pe majoritatea Românilor, și se va desăvârși, biruința va veni atunci automat, fără comploturi și fără lovitură de stat.

Biruina pe care noi o aşteptăm în modul acesta, este atât de mare, atât de luminoasă, încât niciodată nu vom admite ca ea să fie înlocuită cu o biruință ieftină și trecătoare, născută din complot sau lovitură de stat."

(Circulara din 26 febr. 1937)

INTERDICȚIA BÂRFEI

"Cine va citi Cărticica Șefului de Cuiub va putea cu ușurință vedea că de-a lungul ei trece ca o linie de foc interdicția unui legionar de a vorbi pe la spate pe camaradul său.

Nu numai pentru că acesta este un lucru neonorabil în sine, și necavaleresc, dar mai ales pentru că acest sistem distrugă o organizație. Orice organizație. Dar mai ales una bazată pe camaraderie și onoare.

Întreaga viață politică și privată a clasei conducețoare românești de până acum a fost măcinată de această buruiană rea.

Lumea noastră legionară se opune cu îndârjire acestui sistem. Noi suntem bazați pe franchețe și pe sinceritate care merge până la sânge."

(Circulara din 27 febr. 1937)

"NEBUNII" DINTR-O ORGANIZAȚIE

"... orice corp, orice organizație omenească, orice grupare politică sau de orice natură, are oameni cuminti, care trec filosofând peste toate aceste trecătoare bruscări, ingerințe, provocări, injustiții, dar mai are și nebuni, care nu știu filosofie și care reacționează cum îi tăie capul.

Guverne, autorități, senați universitare, rectori, partide politice, în opera lor de prigoniere, au contat numai pe oamenii cuminti din prima categorie, adică pe cei ce nu vor reacționa.

Fac apel la spiritul de înțelepciune, al tuturora, ca fiind de acord cu adevărurile spuse de mine, cel puțin de acum înainte să conteze și pe cei de categoria a doua care ar putea să înfrângă prin acte individuale, disciplina generală a oricărei organizații fie ea de dreapta, de stânga sau de centru, sau fie chiar organizație aparținând autorității de stat."

(Comunicatul din 2 martie 1937)

INTERDICȚIA DE A RĂSPUNDE LA PROVOCĂRI

"Se observă în urma înmormântării celor doi martiri Moța și Marin, o tendință fermă de provocare a Mișcării Legionare. Pentru ca aceasta să reacționeze și pe baza ripostei, să se poată lua măsuri contra ei.

Ordon tuturor legionarilor, ceea ce neconcenit am afirmat, să nu mai răspundă la nici un fel de provocare."

(Circulara din 2 martie 1937)

PROPAGANDA LEGIONARĂ

"Pentru toți cei ce pleacă acasă cu ocazia închiderii Universităților:

I. O purtare de mare corectitudine.

II. O mare propagandă a credinței legionare, dar nu prin scandal, bătăie, discuții contradictorii, ci prin mărturisirea credinței: „Cred în înviearea României prin Legiune. (...)"

III. Deci, nu ceartă, nu războie, nu discuții contradictorii, ci prin mărturisirea: „Așa cred eu, D-ta poți crede cum vrei!"

(Circulara din 3 martie 1937)

DESPRE ZIARELE "PORUNCA VREMII" ȘI "BUNA VESTIRE"

"In urma articolului intitulat „Iuliu Maniu” publicat în "Buna Vestire" nr. 10 din 3 martie 1937, mă văd silit să atrag atenția tuturor legionarilor asupra vechii Circularare dată cu privire la „Porunca Vremii”, Circulară care se aplică întru totul și ziarului „Buna Vestire”.

Acest ziar nu este legionar.

Ne este prieten și-l susținem.

N-aș dori însă ca punctele de vedere ale ziarului să poată fi confundate vreodată de către legionari, cu puncte de vedere ale Mișcării Legionare.

De aceea: Citești ziarul, susține-l cu drag; dar stați în gardă, căci cum e și natural, nu totul ce e scris acolo, se află pe linie legionară."

(Circulara din 4 martie 1937)

OAMENII POLITICI ȘI MIȘCAREA

"Oamenii care au jucat un rol deosebit în viața publică de până acum nu se mai pot încadra în Mișcarea Legionară, chiar dacă dau semne că au înțeles această Mișcare, chiar dacă sunt gata să facă jurăminte și chiar dacă vi-s-ar părea că prezintă destulă garanție de devotament.

Această măsură vine în urma unei experiențe legionare de mai mulți ani de zile care conchide că oamenii trăind într-o anumită mentalitate cu foarte mare greutate se pot adapta mentalității legionare cu totul deosebită și chiar dacă aparent se adaptează, n-o fac decât formal, nu în adâncuri, pentru că în momentele critice ale organizației aceste adâncuri de mentalitate deosebită să iasă la iveală (fără voia lor), fie printr-o judecată nelegionară, fie printr-o acțiune sau ieșire care poate periclită înșăși unitatea și chiar viața Mișcării.

De aceea, pentru siguranță, liniștea interioară, și păstrarea nealterată a Mișcării Legionare, oamenii ce au jucat vreun rol în viața publică, nu pot fi încadrați în Mișcare. Chiar dacă nu ne-au atacat niciodată și chiar dacă au avut totdeauna sentimente bune față de noi.

După biruință, ei vor putea pune (dacă vor fi corecți) capacitatea lor la dispoziția țării, vor putea deci ocupa orice funcții în stat, se va face apel la știință și puterea lor de muncă, dar nu se vor putea înrola, nici atunci, în cadrul Mișcării active."

(Circulara din 9 martie 1937)

DESPRE PRIGOANĂ

"Cum își închipuie Statul și factorii săi conducători că o nație va putea trăi pe lume, cu un tineret căruia Statul i-a făcut școala trădării, a lașității, a mișcării?...

Crima guvernărilor, sub acest aspect, este așa de odioasă și periclită că într-atâtă viitorul Neamului acestuia, încât nu există ceva pe lume care să poată egală. (...)

Nu uitați că toate acestea măsuri sunt îndreptate în contra voastră, numai pentru că trăiți și creșteți în credința legionară.

Tineți minte, tineri, până la sfârșitul zilelor voastre, pe cei ce vor să facă din voi niște mișeji.

Și aduceți-vă aminte că Roma cea nebiruită și armata romană, pururea biruitoare, au fost totuși învinse, definitiv învinse, de bieții, săracii, ucenici și credincioși ai Mântuitorului, care, urmând învățătura Sa, au primit din partea Romei păgâne, uneltitoare, toate umiliințele și toate jertfele.

Mai târziu - ce vreți mai uriașă înfrângere - toate drapelele armatei care a schinguit, omorât, umilit, purtau semnul Crucii, semnul celor umiliți și schingiuți."

(Circulara din 2 apr. 1937)

ÎNVĂȚĂTURA – OBLIGAȚIE DE ONOARE

"Camarazi din universități și licee,
Dați-vă examenele.

Legionarul care nu-și dă examenele va fi trimis în judecata unui juriu de onoare."

(Circulara din 16 mai 1937)

AJUTORUL LEGIONAR

"... legionarul, când ajută pe cineva, trebuie să-l ajute din plin. Si să nu-i scoată ochii după aceea, lăudându-se sau cerându-i ceva în schimb."

(Circulara din 23 iunie 1937)

LEGEA CARMEN SYLVA

"Unde începe conflictul, acolo începează Legiunea, începează viața legionară. Acolo este moarte și trăiește diavolul.

De aceea, legionarul în conflict cu un altul, și-a pierdut ființa sa legionară.

Pentru apărarea organizației am făcut „Legea Carmen Sylva”.

Dacă doi legionari sunt în conflict, unul din ei trebuie să plece, cerându-se să se aplanare și restabilirea armoniei.

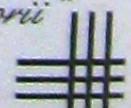
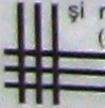
Cine pleacă:

1. Dacă unul e mai vechi și altul mai nou, pleacă cel mai nou.
2. Dacă unul e gradat și altul nu, pleacă cel care nu e gradat.
3. Dacă unul e nou dar are funcție, pleacă cel vechi, deoarece funcția reprezintă totalitatea organizației locale."

(Circulara din 1 iulie 1937)

(continuare în numărul viitor)

Pagina realizată de Cuiubul "Vestitorii"

Corespondență de la cititor

YOGA - UN ALT PERICOL PENTRU CREȘTINI

YOGA nu este o simplă gimnastică nevinovată, cum vrea să se înțeleagă la prima vedere, ci o practică păgână, vrăjitoarească, prin care se invocă în mod conștient sau inconștient forțe malefice, prin acele MANTRE din limba sanscrită pe care mintea nu le înțelege ("mantra" = vers vedic cu valoare magică) și prin pozițiile corporale (ASANE) adoptate.

Yoginii cred în zei și se încuină lor (nu cred în Dumnezeul creștinilor). Pentru ei, omul este manifestare a unei zeități și nu o creație a lui Dumnezeu.

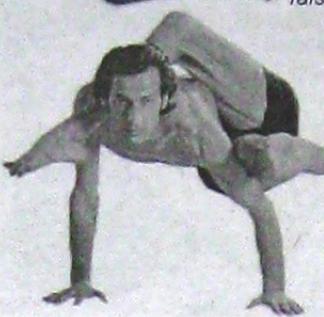
La ei noțiunile de bine și rău sunt relative și iluzorii.

Ei cred că destinul (KARMA) fiecărui trebuie „ispășit” într-un număr oarecare de vieți. Apoi, printre-o DEPERSONALIZARE COMPLETĂ, omul trebuie singur să-și realizeze transcendența, ei afirmando că „totul stă în puterea OMULUI” (gândesc la fel ca LUCIFER).

Tot sistemul yoga se bazează pe demonica idee a egalității dintre om și Dumnezeu (adică sufletul și Dumnezeu sunt aceeași natură).

Mai nou, prin anii '50, un călugăr francez benedictin (catolic) a dezvoltat aşa numita „yoga creștină”.

Orice persoană avizată asupra trăirilor duhovnicești ortodoxe

poate observa că „yoginii creștini” sunt vietăile unor demoni mai mărunți care îi pândesc pe căutătorii de „experiențe spirituale”.

Nici o ramură din yoga nu are nimic în comun cu practicile creștine, deși se vehiculează o legătură între rugăciunea lui Iisus și aşa numita „yoga creștină”, ci dimpotrivă, sunt împotriva practicilor și poruncilor lui Dumnezeu (de exemplu, TANTRA YOGA este desfrâu în grup). Lor le răspunde Sf. Clement Alexandrinul: „sunt unii oameni care numesc comuniunea mistică plăcerea trupească săvârșită în comun... Părăsi la desfrâname, falsifică cuvintele lui Dumnezeu... Acești oameni, de 3 ori ticăloși, îmbracă în cuvinte sfinte comuniunea trupească și afrodisiacă și cred că ea îi urcă în împărăția lui Dumnezeu...”.

Cel ce se bazează pe faptele sale și pe vrednicia sa și nu ține strâns de învățătura Bisericii Ortodoxe, ci urmează unei alte „tradiții”, este stăpânit de înșelăciunile diavolești.

Feriti-vă, frați creștini, de toate înșelăciunile diavolești și țineți de învățătura Bisericii! Doamne ajută!

(Bibliografie: „Călăuza în Credința Ortodoxă” - Arhimandrit Ilie Cleopa)

Emanuel Stefaniu, Craiova

VEDERE DE PE CENTURA POLITICII - DIVERSE (continuare din pag. 10)

Baza de la Kogălniceanu va deveni comandament regional al Pentagonului. Acolo, statul român nu-și poate exercita suveranitatea, conform Acordului SOFA, semnat în 30 oct. 2001. Pentru a se fortifica „frâția de armă” de care vorbea Condoleezza Rice, în Legea 260/2002 care ratifică Acordul amintit, se spune: „Pentru îndeplinirea angajamentului de apărare colectivă, România își exercită voința suverană de a renunța la dreptul prioritar de exercitare a jurisdicției sale penale, în conformitatea cu paragraful 3c al art. VII din Acordul SOFA”. (sic!)

Deci România își exercită „voința suverană” de a-i considera pe americani un fel de „terminatori”, care se situează deasupra oricărei legi naționale!

Reamintim că Prostănuț a semnat un acord cu americani, prin care România nu mai acceptă Curtea Penală Internațională de la Haga. Mai precis, *forul european nu mai poate urmări nici un american pe teritoriul național, indiferent ce delict ar săvârși*.

Emil Constantinescu nu a lăsat nici o dără ca președinte

În timp ce Traian Băsescu inaugura un nou centru pentru arhivele bătrânei Securități, Emil Constantinescu umbla cu bățul printre uluci: venise cu un dosar cu care încerca să demonstreze că matrozul a fost purtător de secure pe timpul „Mult-lubitului”. Adică, pe când se afla pe la Anvers, ar fi dat pe la Tudor Prostelniciu. Era secretul lui Polichinelle.

Cârmaciul-scorpion a trecut la contraatac: „Emil Constantinescu nu a lăsat nici o dără ca președinte”. Falș! Falș! Falș!

Dacă trecem peste sugestia că președintii României ar fi niște gasteropozibăloși, Emil Constantinescu a lăsat o dără vizibilă din cosmos pentru istoria românilor. O dără puturoasă, care angajează destinul unei întregi națiuni:

- a aprobat și a susținut bombardarea Belgradului, un precedent grav pentru poziția României în sud-estul Europei;

- a semnat cel mai ineficac tratat politic cu Ucraina, chiar dacă țara noastră nu era amenințată de nimic și chiar dacă nu avea trupe de ocupație în teritoriu.

Și pentru a se vedea că omul nu se dezmințe, în ziua de 1 Decembrie 2005, la o emisiune realizată de Marian Oprea, Emil Constantinescu afirma deschis: „**Austria are multe drepturi istorice asupra Bucovinei, decât România**”. „Ştefane, Măria Ta, / Tu la Putna nu mai sta” ... că vine Austria cu Milică, liderul regional. Mai avem mulți ca el.

Traian Băsescu era în aceeași coaliție cu Milică și nu am auzit să se fi opus tratatului cu Ucraina.

„Elită” de la Ministerul Culturii ne coc ceva și mai și. Ei i-au propus Cârmaciului o nouă Cântare Europeană: „2006 - Anul lui Traian”.

Este adevărat, în anul 106, Traian a reușit să distrugă una din cele mai fabuloase civilizații europene. Este o mare tragedie din istoria națiunii noastre, comparabilă, poate, cu invazia sovietică și cu comunizarea. Pentru noi, această tragedie trebuie comemorată, iar nu aniversată. Columna, care prezintă genocidul provocat de armata romană, este cea mai bună dovdă.

În timp ce președintele României vizita America, dr. Napoleon Săvescu de la New York i-a sugerat lui Traian Băsescu să nu accepte circul Ministerului Culturii. Dr. Săvescu a încercat să-l convingă pe Patriarhul Teocist că Traian este un sinistru anticrist: atunci a fost ucis și Sfântul Ignatie, pe care români îl sărbătoresc în ziua de Ignat, la solstițiu, prin tăierea porcilor, ca sacrificii pentru Soarele neînvinș.

Concurs

ISTORIA CENZURATĂ DE GUVERNELE ROMÂNEȘTI - premii în cărți -

Condiții de participare: vârstă max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, se pot da telefonic sau personal, la sediu, până la data de 10 a lunii următoare apariției revistei. Premiile se vor ridica de la redacție.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII DECEMBRIE: „Care este diferența dintre noțiunea de „naționalism” și cea de „patriotism”?

a fost dat de Lucian Eftimie din Blaj, 25 ani, care a câștigat cartea „Diverse stiluri de luptă politică” – Const. Papanace.

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

NATIONALISMUL transformă în principii sau programe devotamentul față de națiune.

În felul acesta, conține o dimensiune diferită față de simplul **PATRIOTISM** care poate fi devotunie față de țară sau națiune, lipsită însă de orice proiect de acțiune politică.

Trăsătura generală a principiilor universale ale **NATIONALISMULUI** este afirmarea primatului identității naționale asupra revendicărilor de clasă, religie sau umanitate în general.

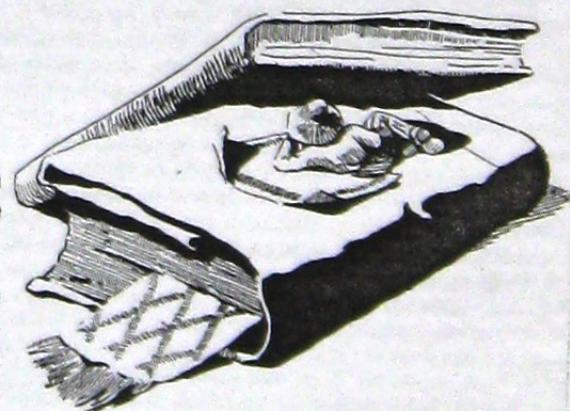
ÎNTREBAREA LUNII Ianuarie: Legionarismul este interzis?

PREMIU: Calendar legionar 2006 realizat de Cuibul „Vestitorii”.

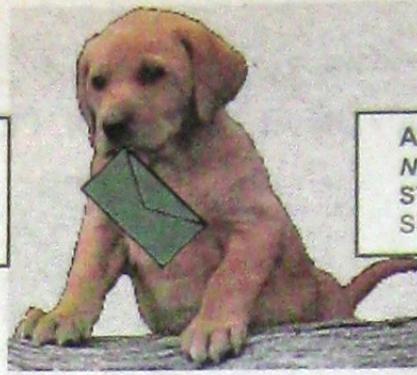
- Dimensiunea **economică** a **NATIONALISMULUI** este credința că stăpânirea și controlul resurselor importante trebuie în mod ferm menținut în chiar cadrul națiunii.

- Aplicația **politică** este **principiul autodeterminării** care caută să întemeieze viața politică pe **națiunea-stat**.

NOTĂ: **NATIONALISMUL** NU este sinonim cu **șovinismul** (șovinism = politică de propagare a ideii superiorității unei națiuni față de celelalte, de afălare a dușmăniei între națiuni).

PREȚUL UNUI ABONAMENT PT. ANUL 2006:
 - 25 lei noi (250.000 lei vechi) / an pentru cei din țară;
 - 20 euro / an pentru cei din Europa;
 - 30 euro (35 \$) / an pentru cei din America.

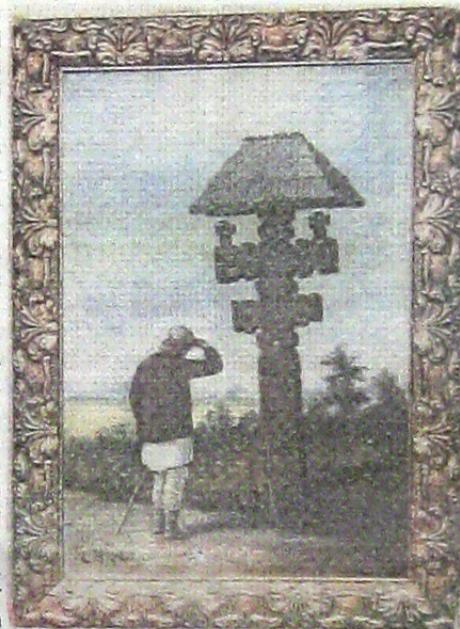
ABONAMENTE PE ADRESA:
NICOLAE BADEA (secretar redacție)
 STR: VLAICU VODĂ NR. 23, BL. V39, AP. 37,
 SECT. 3, BUCUREȘTI, Tel.: (021) 322 3832

Ion Botnaru - Lozova, Rep. Moldova - Asociația Pentru Lichidarea Consecințelor Pactului Ribbentrop-Molotov - Chișinău: Vă putem ajuta cu crearea unei pagini de internet, și publicând în revistă căte ceva din activitatea dvs.! Totodată, salutăm cu bucurie lăudabila dvs. Inițiativă. Suntem extrem de bucurosi că frații noștri de pește Prut încep "să se trezească". Ne unge pe suflet faptul că există organizații în Republica Moldova care tipăresc *Buletine informative* privind adevărul istoric falsificat de ocupanți și care militează pentru unirea cu patria-mamă, România. Datorită dvs. am aflat despre existența lor și le enumerăm, în semn de omagiu: Asociația social-culturală "Bucovina", Asociația Deportaților, Asociația Victimelor Regimului de Ocupație și a Veteranilor de Război ai Armatei Române, Societatea culturală a Românilor "Inviera", Asociația Combatanților, Asociația Foștilor Deportați și Deținuți Politici, Centrul cultural "Memoria Neamului", Societatea culturală "Albina Românească" și a. Tuturor acestora le trimitem toată dragostea noastră și îndemnul: Nu vă lăsați! Nu vă lăsați influența de indiferență politicienilor actuali români, pentru că nu sunt eterni; nu dezarmați în fața intrigilor și clevețirilor dușmanilor și înstrăinăților de Neam! Români sunt alături de voi, vă așteaptă cu brațele deschise, dispusi să împărtă orice bucurii și necazuri cu frații lor! Români nu sunt neam de negustori și nu se vătă că vor trebui să pună umărul la relansarea economică a fratelui răpit de acasă. Nu uități: ca și la 27 martie 1918, numai de voința voastră ține Unirea visată!

Vasile Barbu - Urdin, Serbia: Mulțumim pentru primirea nouului număr al revistei de cultură și spiritualitate românească, "Floare de latinitate". Dvs. și ceilalți români din diaspora care nu și-au uitat originea și care se mândresc cu faptul că sunt Români, constituții un adevărat tonic pentru noi, mai ales când cetățenii ai acestei țări prea îngăduitoare și români vânduți își permit să batjocorească tot ceea ce este românesc: pământul pe care îl calcă, personalitățile crescute din seva lui, eroii îngropăți în el, trecutul și prezentul. Ne bucurăm că nu suntem singuri în lupta pentru neamul nostru cel oropsit, mai ales când simțim lângă noi vibrând o inimă caldă, sinceră și generoasă, de frate! Vă vom trimite și nr. din oct. - dec. 2005 și ne vom ține promisiunea de a vă trimite lunar revista noastră. Mulțumim pentru publicarea art. din revista noastră; și noi vom prelua câteva articole din revista dvs. nu numai ca semn de solidaritate, ci și pentru că vor îmbogăți mintea și sufletul cititorilor.

Ioan Ciama - Timișoara, președintele filialei Timișoara a Societății Avram Iancu: Am luat cunoștință despre atitudinea dvs. curajoasă și demnă, manifestată de-a lungul timpului, și de faptul că ați avut inițiativa afirmării publice, prin scris, a adevărului privind originea română a Căpitanului (art. "Corneliu Zelea Codreanu, un Român căruia î se contestă naționalitatea") și a adevărului referitor la incendiul din Borșa din anul 1930 (provocat nu de legionari, așa cum se minte cu nerușinare și azi – fapt stabilit prin proces, chiar atunci – ci de neglijență servitoarei unui doctor evreu). Apreciem în mod deosebit faptul că ardelenii nu-și dezment dărzenia și dreapta cumpărire a lucrurilor, că nu au abandonat visul milenar al înaintașilor lor. Ni se confirmă astfel observația că nu români vor autonomia regională, ci străinii și dușmanii neamului. De altfel, noi considerăm că Ardealul este coloana vertebrală a țării, și că de aceea generații întregi de români s-au străduit să-l recupereze de la Imperiul Austro-Ungar și apoi de la Ungaria, înrăuind cu săngele lor câmpurile de luptă.

Jean Bukiu - Chicago: În Mișcarea Legionară sunt primiți și catolici, și greco-catolici (conform Cărțicelui șefului de cuib); singura condiție, valabilă de pe vremea Căpitanului, este să nu încerce să-i rupă pe ortodocși de Biserica lor strămoșească, să nu încerce să-i convingă că ar fi mai bun catolicismul, pentru că nici ortodocșii nu încearcă să-i convertească pe ceilalți. În privința apartenenței fiecărui dintre noi la una dintre confesiunile creștine, ne acceptăm reciproc așa cum am fost botezați, și nu există absolut nici un impediment pentru a ne ruga împreună, și cu atât mai puțin pentru a activa împreună. (De ex., dr. Ion Banea, șeful Ardealului Legionar, era greco-catolic, dar faptul nici nu era măcar cunoscut majorității legionarilor.) De altfel, avem chiar printre noi catolici și

greco-catolici (chiar actualul șef al Senatului Legionar, av. Nelu Rusu, este greco-catolic), și nimeni dintre aceștia nu s-a simțit lezat de art. corespondentului nostru, dl. Emanuel Ștefăniu din Craiova, despre diversele confesiuni și secte! (catolicismul și greco-catolicismul NU sunt secte!) Repet ceea ce am scris la Poșta Redacției în nr. din nov. 2005: nu am făcut altceva decât să tragem un semnal de alarmă pentru poporul român, tocmai pentru a atenua dezbinarea produsă de diverse confesiuni și de secte; apoi chestiunea a reprezentat, pur și simplu, o problemă de cultură generală: de ce s-au separat catolici de ortodocși? prin ce diferă greco-catolici de romano-catolici? ce este cu protestanții? etc. Apoi: noi nu credem că prelații catolici și neoprotestanți ar fi în unanimitate modele morale, și că din acest motiv oamenii renunță la ortodoxism care, cîcă, ar avea prea mulți preoți imorali! (amintesc, în treacăt, de scandalurile din viața multor cardinali, de multele lor amante, de cazurile de pedofilie din rîndul catoliciilor și protestanților, de sforările politice ale Papilor etc. etc.). Oamenii, chiar slujitorii ai lui Hristos, sunt imperfecti și supuși greșelii, de aceea nu cred că ne putem permite să aruncăm cu pietre în ortodocși și să-i preamărim pe ceilalți!

Zisu Zisu - Constanța: N-am publicat art. dvs. despre Petre Roman întrucăt individul nu prezintă nici o importanță (nici trecută, nici actuală). Căt despre d-na E. B., să-i fie țărâna ușoară și Dumnezeu să o odihnească! N-am dat curs art. despre dânsa întrucăt noi nu publicăm ferpare. Aducem un mic omagiu scris persoanelor care și-au dedicat viața Mișcării și neamului românesc sau care măcar au ajutat concret Mișcarea. Nu publicăm biografia cuiva doar pentru că a fost copilul unui legionar, pentru că a fost persecutat de regimul comunist, sau pentru că și-ar fi exprimat în cercul de cunoștințe simpatia pentru legionari etc. Urmărind revista se observă lesne aceasta.

Vlad Pogorevici - Suceava: Nu v-am uitat și ne cerem scuze că nu am reușit să publicăm în nr. acesta câteva fragmente din creația dvs. Numărul viitor însă veți fi primul de la această rubrică!

Ionel Amăriutei - Deva: Din lipsă de spațiu vom publica anunțul dvs. pentru filateliști în nr. viitor. Vă mulțumim anticipat pentru înțelegere!

Octavian Emer - Călărași: "Criterion" a fost o grupare intelectuală apărută după primul război mondial, în 1929. După doi ani s-a scindat: tradiționaliștii și naționaliștii, în frunte cu av. M. Polihroniade, Mircea Eliade, av. Al. C. Tell, Vladimir Dumitrescu, au părăsit "Criterion" și au fondat prestigioasa grupare "Axa" (care a fost prolegionară inițial, devenind apoi, în scurt timp, legionară). În "Criterion" au rămas masonii, mondialiștii, procomuniștii, în frunte cu Petru Comarnescu (evreu, homosexual, decedat prin anii 70), și Bellu Zilber (evreu); gruparea nu a avut nici o publicație și nu a produs nimic concret. "Axa" a editat o revistă bilunară având același nume, pe parcursul anilor 1932 și 1933, care a fost suprimată de cenzură în dec. 1933 (împreună cu "Cuvântul" lui Nae Ionescu și "Gândirea" lui Nichifor Crainic). Prin "Axa" s-au atașat Mișcării Legionare V. Marin, V. Cristescu, I. Victor Vojen, Al. Constant. Ion Moța a fost șeful Cuibului legionar cu același nume, care edita revista.

M. P. - Craiova: Evident că Fecioara Maria este Născătoare de Dumnezeu; evident că Iisus Hristos a avut și natură divină, și umană, că a pătimit pe Cruce ca om! Am impresia însă că nu vedeați pădurea din cauza copacilor, cum se spune, adică vă proptiți în primul amănunt: "Iisus era evreu, din neamul lui David", pierzând din vedere esențialul: deși Iisus S-a născut ca evreu, nu a venit în lume pentru propovăduirea mozaismului, ci a creștinismului, întrând astfel în totală opoziție cu neamul în care Se născuse ca om și fiind negat și răstignit de acesta. Deci nu se poate vorbi de Iisus ca de un evreu; El este, în primul rând și în ultimă instanță Dumnezeu, deci nu putem găndi ca dvs., ca pseudoneonaziștil și ca evrei, că săngele ar fi "alfa și omega". Noi nu ne închinăm la evrei, ci la Iisus, la Fecioara Maria, la sfintii: înțelegeți ce vrem să spunem...

Nicoleta Codrin

Redactor șef:

Colegiul de redacție:

Secretar de redacție:

Relații cu publicul

Periodic editat de "ACȚIUNEA ROMÂNĂ"

ISSN 1583-9311

Nicoleta Codrin

Emilian Ghika, Cornelius Mihai, Stefan Buzescu, Cătălin Enescu

Nicolae Badea

Str. Mărgăritarelor nr. 6, sector 2, București

(zona Circului – inters. cu Ștefan cel Mare, colț cu str. V. Lascăr)

Vineri, între orele 15⁰⁰ – 19⁰⁰

Tel.: (021) 322 3832 sau 0745 074493

e-mail: actiunea-romana@actiunea-romana.com